

СВЕТОСАВНИК

СЛОБОДНЕ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕНОШКОЛСКЕ ОПШТИНЕ „СВ. САВА“
230 Station St., CARLTON NORTH, VIC., 3054

С В Е Т О С А В Н И К

Издање Слободне Српске
Православне Црквеношколске
Општине "Свети Сава" - Налтон
са благословом Њ.П. Епископа
Аустралијско-новозеландског
Г.Петра

.....
ИЗЛАЗИ ТРОМЕСЕЧНО

S V E T O S A V N I K

published by
The Free Serbian Orthodox Church
"St.Sava"-MELBOURNE
With the blessing of His Grace
Bishop Petar

.....
PUBLISHED QUARTERLY

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

НЕДЕЉОМ И ПРАЗНИЦИМА У ХРАМУ "СВЕТОГ САВЕ"
СЛУЖИ СЕ СВЕТА ЛИТУРГИЈА
СА ПОЧЕТКОМ У 10.ЧАСОВА ИЗЈУТРА

СРПСКА ШКОЛА "СВ.САВА"

НАСТАВА СЕ ОДРЖАВА ОД ФЕБРУАРА ДО ДЕЦЕМБРА

СВАКЕ С У Б О Т Е ИЗЈУТРА ОД 10 - 1.ЧАС.

НАСТАВА ЋЕ СЕ САСТОЈАТИ ИЗ СЛЕДЕЋИХ ПРЕДМЕТА:
ВЕРОНАУКА, СРПСКИ ЈЕЗИК, СРПСКА ИСТОРИЈА, ПЕВАЊЕ,
ЗЕМЉОПИС, СРПСКИ ОБИЧАЈИ И ОСТАЛО КОРИСНО ЗА ДЕЦУ.

ФОЛКЛОРНА ГРУПА "АВАЛА"

ТРЕНИНЗИ СЕ ОБАВЉАЈУ СВАКОГ ПЕТКА УВЕЧЕ

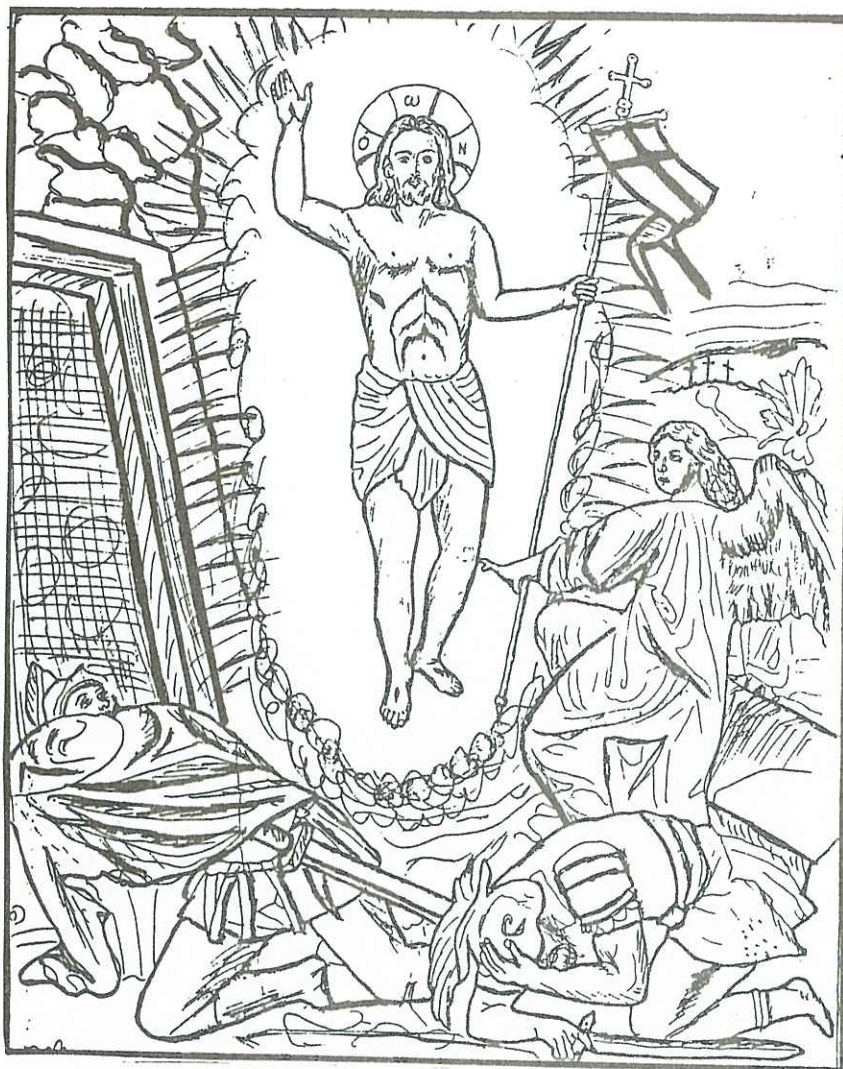
МАЛА ГРУПА ОД 7 - 8; СРЕДЊА 8 - 9; и

ВЕЛИКА ФОЛКОРНА ГРУПА ОД 9 - 10.ЧАСОВА.

ПОРЕД УЧЕЊА ИГАРА, ОДРЖАВА СЕ И ШКОЛА.

ЗА СВЕ ВАШЕ ВЕРСКЕ ПОТРЕБЕ ОБРАТИТЕ СЕ СВОМЕ
СВЕШТЕНИКУ

О. ДРАГОМИРУ : 366 8390

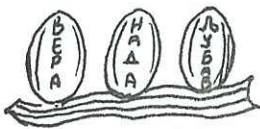
ЊЕГОВОМ ПРЕОСВЕШТЕНСТВУ ЕПИСКОПУ ГОСПОДИНУ П Е Т Р У,
СЛОБОДНИМ СРПСКИМ ПРАВОСЛАВНИМ ЦРКВЕНО-ШКОЛСКИМ ОПШТИНАМА
И КОЛИМА СРПСКИХ СЕСТАРА ШИРОМ АУСТРАЛИЈЕ,
БЛАГОЧЕСТИВОМ СВЕШТЕНСТВУ ОВЕ БОГОМ СПАСАЈЕМЕ ЕПАРХИЈЕ,
НАЦИОНАЛНИМ ОРГАНИЗАЦИЈА ШТО СТОЈЕ НА БРАНИКУ СРПСТВА,
КАО И СВИМ ЧЛАНОВИМА И ПАРОХИЈАНИМА ЦРКВЕ "СВЕТИ САВА",
ЖЕЛИМО СРЕЋНЕ И БЛАГОСЛОВЕНЕ ПРАЗНИКЕ ВАСКРСЕЊА ХРИСТОВОГ
УЗ ПОБЕДОНОСНИ ПОЗДРАВ:

Х Р И С Т О С В О С К Р Е С Е !

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

7. април ---- Благовести ----- Света литургија и причест у 10.час.
11. април --- ЛАЗАРЕВА СУБОТА -- нема службе изјутра, свешт. у Јалорну
В Р Б И Ц А ----- Вечерње, освећење Врбице и опход три
пута око цркве са почетком у 7.час.
12. април --- Ц В Е Т И ----- Св.Литургија и причешће у 10.часова
16. април --- ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК -- Св.Литургија и причешће у 10.часова
Бденије са читањем 12.ЈЕВАНЂЕЉА СТРАДАЊА у 7.час.увече
- 17.април --- ВЕЛИКИ ПЕТАК ----- Царски часови у 10.часова изјутра,
ВЕЧЕРЊЕ СА ИЗНОШЕЊЕМ СВЕТЕ ПЛАШТАНИЦЕ И ПОЛАГАЊЕ ЊЕНО
У ХРИСТОВ ГРОБ - ПОЧЕТАК СЛУЖБЕ У 7.ЧАСОВА УВЕЧЕ.
18. април --- ВЕЛИКА СУБОТА ----- Св.Литургија и причешће у 10.часова
19. АПРИЛ --- УСКРС - ВАСКРСЕЊЕ ХРИСТОВО

Васкрсно Јутрење ће почети тачно у поноћ уочи Васкрса уз трократни опход око цркве.

СВЕТА ЛИТУРГИЈА НА УСКРС ПОЧЕЋЕ У 10. ЧАСОВА ИЗЈУТРА.

- ✠ 20. април --- Васкрсни понедељак - ОСВЕЋЕЊЕ КРСТА У ФРЕНКСТОНУ
21. април --- Васкрсни Уторак -- Служба у 10. часова изјутра.
26. април --- ТОМИНА НЕДЕЉА ----- Св.Литургија у 10.часова
3. мај ----- Недеља Мироносица- Св.Литургија у 10. часова
- 6.МАЈ ----- СВЕТИ ЂОРЂЕ ----- Св.Литургија у 9.часова, а затим
резање славских колача у цркви.
- 10.мај ----- Н Е М А С Л У Ж Б Е - ХРАМОВНА СЛАВА У СТ.АЛБАНСУ
28. мај ----- Вазнесење Господње- Света Литургија у 10.часова
3. јуни ----- Св.Цар Константин и царица Јелена - Служба у 10.часова
7. јуни ----- ДУХОВИ - СВЕТА ТРОЈИЦА - НЕМА СЛУЖБЕ, СЛАВА У ЈАЛОРНУ

БОГОСЛУЖЕЊА СЕ РЕДОВНО ОБАВЉАЈУ У ХРАМУ СВЕТИ САВА СВАКЕ
НЕДЕЉЕ И ПРАЗНИКА КАДА ЈЕ "ЦРВЕНО СЛОВО" ИЗУЗЕВ ЗА СЛАВЕ
У СТ.АЛБАНСУ 10.МАЈА и СЛАВЕ У ЈАЛОРНУ 7.ЈУНА, - ФРЕНКСТОН 20.4.

ДОЛАЗИТЕ РЕДОВНО НА БОГОСЛУЖЕЊА СА СВОЈОМ ПОРОДИЦОМ.

ХРИСТОС ВАСКРСЕ, НАРОДЕ БОЖЈИ!

По праисконском плану Божијем требао се Спаситељ света спустити у мутну бујицу историјског живота човечанства, која је дотле као нека понорница вукла све људе у подземни ад, да је избистри и да јој управи ток навише ка бесмртном царству небеском, царству вечне светлости и вечног живота.

Тај задатак потпуног светског преокрета није могао извршити човек, чак ни највећи од највећих, но само Бог свемоћни. Зато се као Месија у свету јавио вечни Син вечнога Оца у личности Богочовека Господа Исуса Христа, рођеног телесно од Духа Светога и свете Дјеве Марије, и препуног божанске мудрости, силе и красоте. Јавио се усред народа јеврејског, кога је Бог вековима припремао кроз пророке и праведнике, и кроз страшна знамења и чудеса, и слике и прилике, речи и симболе. Но, о слепила људског! Његови га не примише. Јевреји га одбацише због тога што Он беше добротвор свих људи и народа а не само Јевреја, и што се показиваше као Месија целог света а не само племена Израилјева. Дегенерисани у визији и у вери јеврејске старешине Исусова времена, вољнији су били да прогласе за свога Месију разбојника Вараву, који се криво обрачунавао са Римљанима што су проливали јеврејску крв, него Исуса, који је проповедао милост и љубав према свима људима. Сваког оног ко би учинио неко добро нејеврејима, Јевреји су сматрали као свог злотвора, па ма колико он и њима добра чинио. По њиховом схватању, Месија је морао чинити добро само Јеврејима, но исто тако морао је чинити зло свима другим народима.

У томе је била суштина сукоба који се претворио у најкрвавију драму историје. Сукобила се завист и доброта, пакост и љубав, самољубље и човекољубље, тесногрудост шовинистичка и свечовечност Божија, мрак духовни и светлост небеска.

И зло је победило добро. Но та победа је била привидна. Она је трајала само три дана. Трећи дан је Христос васкрсао из гроба. И добро је, дакле, победило зло. И та победа траје, слави се и шири

ево две хиљаде година. Победа зла трајала је непуна три дана а победа добра траје ево две хиљаде година и трајаће до скончања времена.

Велика је победа над злбом људском. Још је већа победа над злбом демонском. Али је највећа победа над смрћу. Христос је однео све три победе: и над људима, и над демонима, и над смрћу.

Ко је икад од великих људи однео све три победе? Нико. Ако је неко побеђивао људе, нико није побеђивао демоне. Ко је икад од највећих људи света и помислио да победи смрт? Никад и нико. Једини Христос троструки је победилац: несравњив и недостижан.

Овога Христа, победиоца над свим победиоцима, обгрлио је наш српски народ пре хиљаду година, и од њега се не одваја. Ништа му није драже од Христа, ништа светлије и ништа светије. Крст Христов постао је застава српског народа. На свима бојиштима, где се народ српски бранио од неверника, лепршао се крсташ барјак, како под царем Душаном, тако и у Лазаревој војсци на Косову, тако и под нашим сељачким устаничким кнежевима Карађорђем и Милошем, на Мишару и Љубићу.

Месију света, кога су Јевреји одбацили и распели на крст, ми Срби смо примили и од Њега учинили заставника нашег народа, наше историје, наше судбе.

Зато је наша историја поновљена драма Његовог живота. Зато смо ми као народ Христов много пута страдали, много пута умирали и много пута васкрсавали. Наш је историјски пут обележен крвавим крстом и светлим васкрсењем. Све у знаку Христа, распетога, и васкрслога. И све наше велике историјске личности прославиле су се само зато што су прошле путем Христовим, путем Голготе и Васкрсења.

Због тога је, народе Божји, нама Србима Велики Петак двоструко тежак а Васкрс двоструко радостан. Јер оплакујући Христову страдања под крстом на Велики Петак, ми оплакујемо милионе наших предака убијених за Христа кроз векове; а славећи Христово Васкрсење, ми слаavimo и њих, бесмртнике у небеском царству Христовом, у великој многомилionoј Србији на небесима. Нашу радост ми мешамо са њиховом. И заједно са њима кличемо: Христос Воскресе! А то значи: Бог победи сатану; живот прождре смрт; правда сатре неправду; љубав уништи мржњу; светлост прогна таму. Зато певајмо и утројмо: Христос Воскресе! Христос Воскресе! Христос Воскресе! — радост донесе!

Ваистину Христос Воскресе!

ХРИСТОС ВАСКРСЕ, НАРОДЕ БОЖЈИ!

ПРАЗНИЦИ ОКО ВАСКРСЕЊА ХРИСТОВОГ

ЛАЗАРЕВА СУБОТА - ВРБИЦА

На овај дан је Господ Исус Христос васкрсао праведног Лазара који је већ био умро пре четири дана и сахрањен био. Господ је то учинио да покаже ученицима својим пред своје страдање да је он заиста прави Богочовек који може да поврати живот и оне који је већ почео да се распада. Овај догађај се прочуо не само у Витанији где је живео Лазар, већ и у Јерусалиму, и народ је схватио ко је Исус.

Сутри дан, на ЦВЕТИ Господ је ушао у Јерусалим јашући скромно на магарету, праће од стране апостола и великог мноштва народа, а такође и сачекан од стране Јерусалимљана, нарочито деце. Народ је испред њега простирао хајине и палмове гранчице кличући: "Осана сину Давидову, благословен који долази у име Господње!"

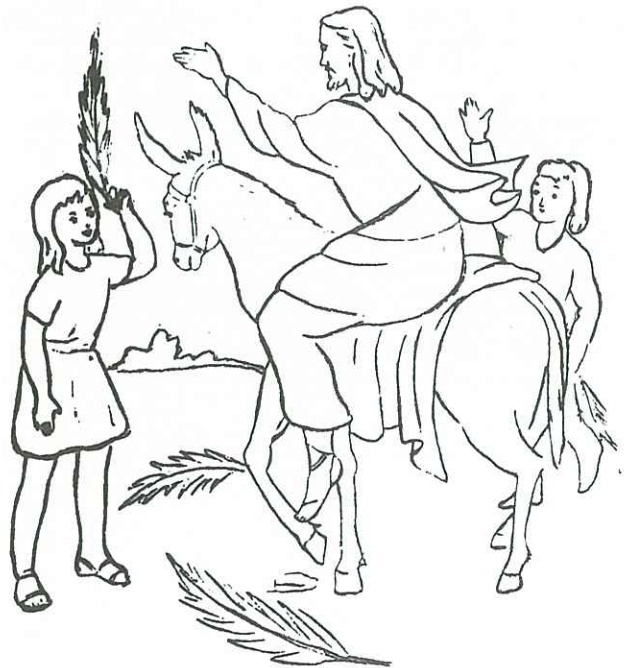
Ми, сећајући се овог свечаног дочека славимо ВРБИЦУ у суботу вече када се служи Вечерње у храму, а затим се са врбовим гранчицама три пута обилази око светог храма певајући: Обшчеје воскресеније, пређе твојеја страсти увјерјаја, из мртвих воздвигал јеси Лазарја Христе Боже, тјем же и ми јако отроци побједи знаменија носјашче, тебје побједитељу смрти вопијем: Осана во вишњих, благословен грјадиј во имја Господње! Кроз ту песму ми славимо Бога, у којој се каже да пре но што ће Христос васкрснути он нас је уверио кроз Лазареви васкрсење, па и ми као она деца носимо знамења певајући попут њих тада.

Пошто су на Врбицу сачекала Христа мала деца са родитељима, то је и данас за децу овај празник значајан, па због тога је необично важно да је што више деце у цркви за Врбицу и за Цвети. Негде се практикује да се деца причешћују за Цвети.

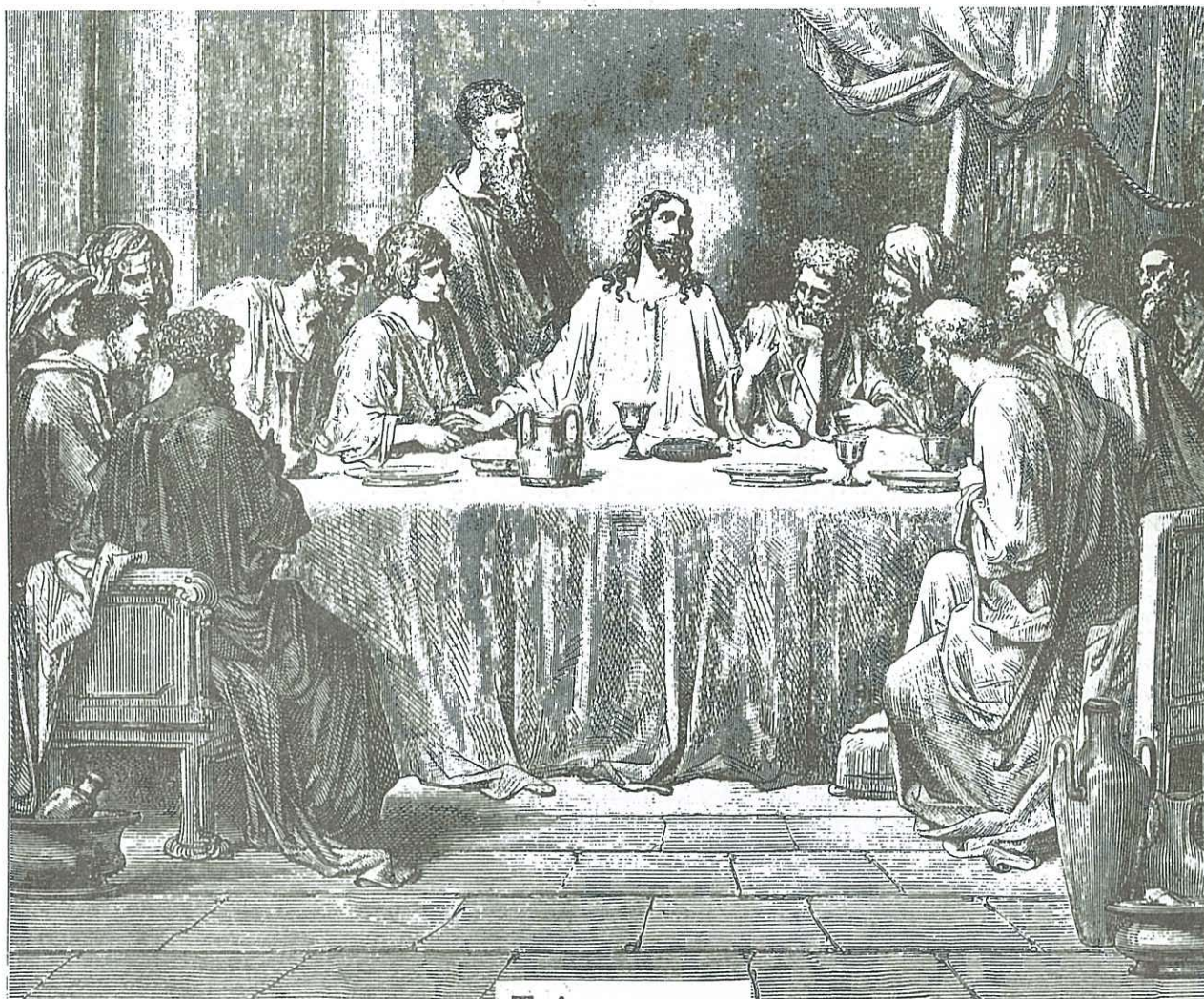
Господ Исус
улази у Јерусалим

Господ Христос
улази у град Јерусалим,
јашући на магарету.
Много људи и деце
су изишли да Га дочекају.
Деца су Му махала гранчицама
и гласно Га поздрављала.

Сваке године на Врбицу
празнујемо успомену
на овај догађај.

За нас Србе Цвети су и историјски догађај, јер је тога дана почео Други српски устанак против Турака под вођством прослављеног војводе Милоша Обреновића. Те 1815. године Милош је стао и изрекао оне чувене речи: "Ево мене, ето вас - па рат Турцима."

Тајна вечера

ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК

У четвртак припреми Исус пасхалну вечеру. Пре вечере он узе убрус и крчаг те поче прати ноге ученицима својим. Кад дође до апостола Петра, он му поче бранити, а Господ му каза: "Опраноме не треба, до само ноге опрати, јер је сав чист, и ви сте чисти, али не сви", јер је он знао да ће га Јуда издати. После продужише да вечерају. Тада Господ помоливши се узе хлеб у своје руке, преломи га и даваше га ученицима говорећи: "Узмите, једите, ово је тело Моје, које се ломи за вас ради опроштаја грехова". Затим је узео чашу са вином, па се такође помоли Богу и даде је ученицима својим говорећи: "Пијте од ње сви јер је ово крв моја, која ће се пролити за вас и за многе ради опроштаја грехова". И једоше ученици тело Христово и пише из чаше сви Његову крв.

Ова последња Христова вечера са ученицима зове се ТАЈНА ВЕЧЕРА, на којој је установљена света тајна причешћа.

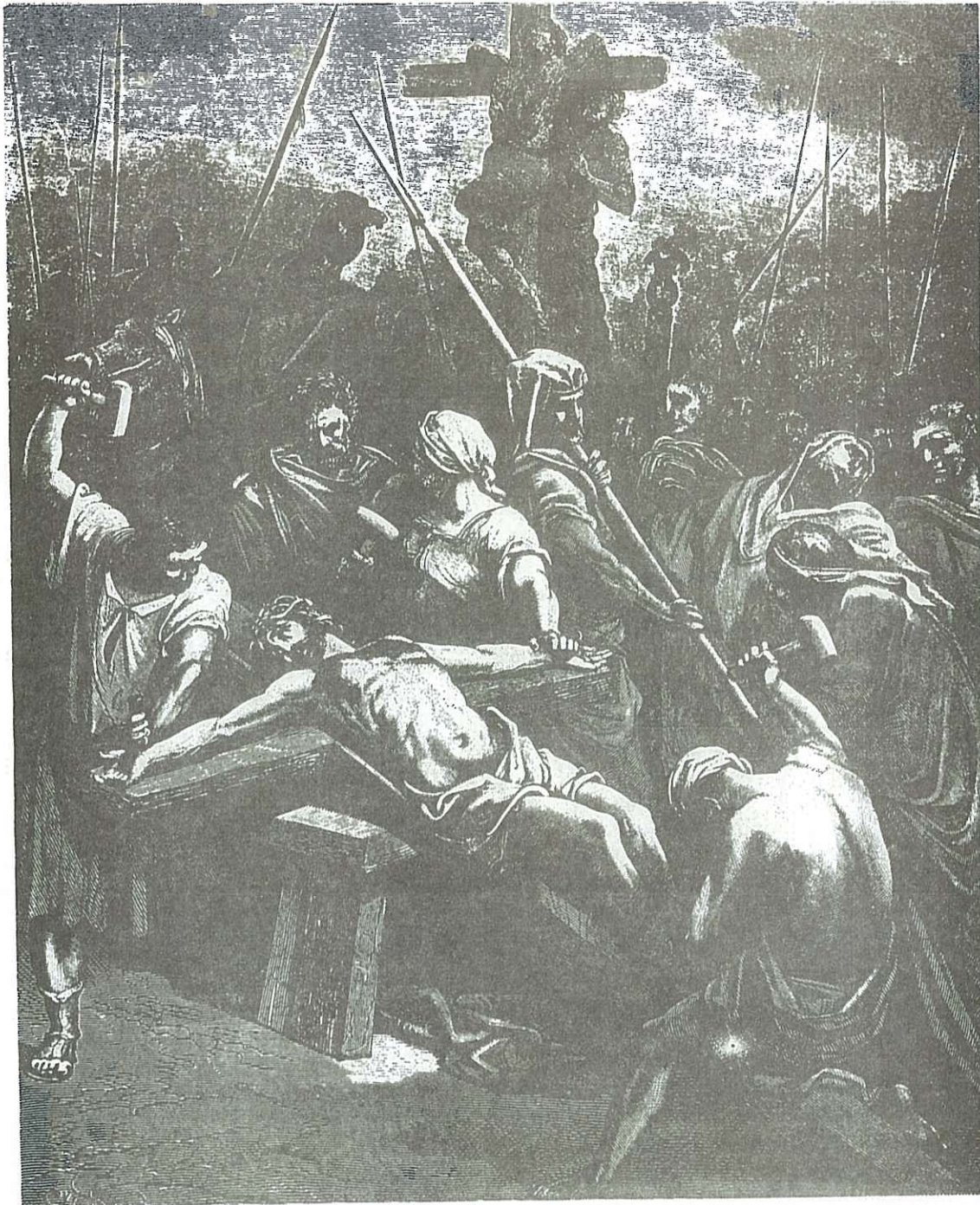
После вечере Господ Христос је отишао недалеко на Маслинску гору да се насамом помоли, а ученицима рече да стражаре, јер је знао да ће ускоро доћи Јуда са војницима да га ухвате. И заиста ускоро су дошли војници и Јуда је целивом показао Учитеља, одакле су Га одвели код првосвештеника Ане да га саслушају. Кад су Христа ухватили апостоли су се разбежали, као што је Исус и рекао њима раније.

На ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК у нашем светом храму служи се Бденије на коме се чита светих 12. Јеванђеља о страдањима Христовим.

ВЕЛИКИ ПЕТАК

На Велики петак јеврејске старешине су довеле Христа пред Понтија Пилата, Римског намесника, јер они нису били власни да никога осуде на смрт. Пилат саслушавши његову кривицу донесе закључак да не треба да се погуби, јер нема кривице. Кад му Јевреји запретише да Он каже да је цар, а они признају само Римског цезара за цара, па према томе ако Пилат толерише друго цара они ће да јаве цезару. Пилат се побоја и рече им: "Ја не налазим кривице на њему". Али они понављаху: "Да се разапне, да се разапне!" Тада им га Пилат предаде и они му натоварише крст и поведоше на Голготу да га разапну.

С њим разапеше и два разбојника. Кад Господ Христос издахну земља се затресе и стражари повикаше: "Заиста овај беше Син Божији!" Пошто је сутри дан била субота када се ништа не ради, то када утврдише да су сва тројица издахнули, и Исусу прободоше ребра копљем, скидоше их са крстова и Јосиф са Никодимом истога дана у Петак вече сахранише Исуса у гроб.

На Велики петак у храмовима се изјутра служе Царски часови, а увече Вечерње и изношење ПЛАШТАНИЦЕ која симболизује сахрану Христову, и ставља се на један астал која представља Христов гроб.

Кад је Христос сахрањен постављени су стражари код гроба да неби ученици украли тело Христово и прогласили да је устао, јер је он то раније говорио. Апостоли су били у страху великом и неизвесности, док је Јуда вратио новац добијени за издајство, раскајао се и обесио.

Христово тело је било у гробу и сутри дан у Суботу.

У цркви се служи ујутру Литургија светог Василија, када је као и на Велики четвртак и Петак све тамно у цркви, и не звони се већ клепа.

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

ХРИСТОВО ВАСКРСЕЊЕ

Врло рано ујутру пошле су жене Мирносице на гроб, али нађоше камен одваљен од гроба и анђела где седи на камену и он им каза да је Христос васкрсао и да иду у Галилеју као што им је он и казао. Оне одоше и јавише ученицима, па се и они уверише, сви осим Томе. Војници пак јавише старешинама да је Христос устао, а они им запретише, дајући им новца да говоре како су заспали, а да разгласе да су заспали и дошли ученици и украли тело Христово.

Сваке године ми Васкрс Спаситеља нашега Исуса Христа прослављамо на свечани начин. Кући се туцамо обојеним јајима честитајући овај празник речима: ХРИСТОС ВОСКРСЕ, а одговарамо: ВАИСТИНУ ВОСКРСЕ!

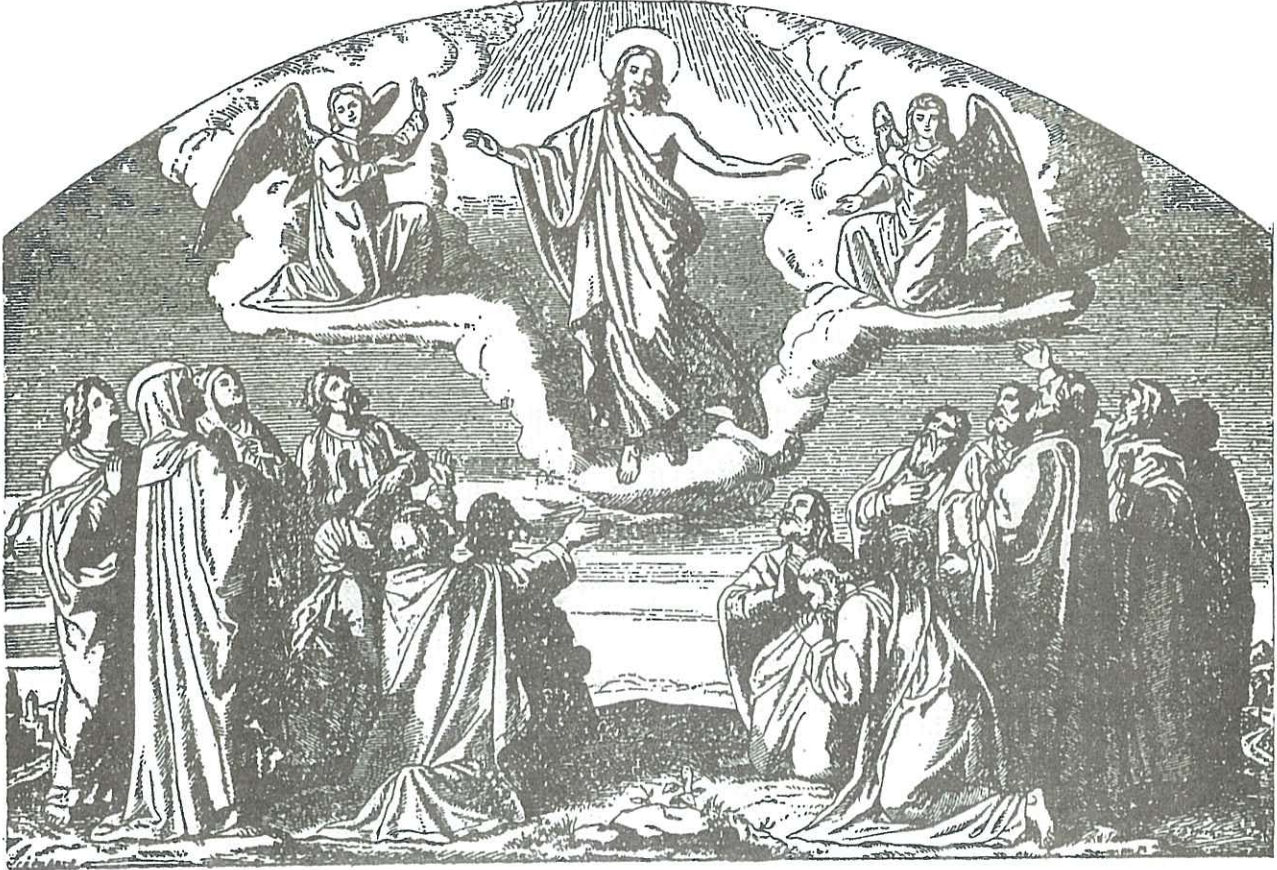
Уочи Васкрса, у поноћ, служи се у цркви Васкрсење, иде се три пута око храма певајући: Воскресеније твоје Христe Спасе...

Ујутру се служи света Литургија посвећена Васкрсу Христовом.

ВАЗНЕСЕЊЕ

Од Васкрсења до Вознесења, четрдесет дана, Христос је поучавао ученике о Царству небеском и јављао се многим. Над Спасов-дан или на Вознесење Христос се узнео од ученика и Апостола на небо, обећавајући да ће им послати Духа Светога, што је и учинио након 10. дана.

На Спасов дан у четвртак ће бити служба у славу Вознесења Христовог.

СВЕТА ТРОЈИЦА - ДУХОВИ

На овај дан су се апостоли скупили у Јерусалиму, још увек у страху од Јевреја. Док су били на молитви чула се велика хука и на њих сиђе Духа Свети у виду пламеније језика. Од тада апостоли постадоше неустрашиви и пуни Духа Светога разумеше све што им је до тада Христос говорио. Апостол Петар изиђе и јавно проповеда Васкрслога Господа и окриви старешине за његово распеће. Кад га народ пита шта да реде да би се спасили, он им каза да поверују да је Христос Син Божији и да се крсте у име Његово. Тада се крсти неколике хиљаде народа у Јерусалиму.

Епископ Николај

БЕСЕДА НА ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК

Рече Господ: Који једе моје тијело и пије моју крв има живот вечни, и ја ћу га васкрснути у последњи дан (Јов. 6, 54).

У данашњи дан поставио је Спаситељ света трпезу која се не диже. У томе је слава овога дана. Ево има близу 2000 година како је он поставио ту трпезу, и још стоји постављена; нити се икад дигла нити ће се дићи до скончања времена. Чудеснија трпеза никада није била постављена од створења света, ни у Рају ни на земљи. Ни у Рају наши прародитељи нису видели тако чудесну трпезу, још мање потомци њихови изван Раја. У Рају је било дрво живота, од кога ко би јео имао би живот вечни. Адаму и Еви није било забрањено јести од тога дрвета, но они ипак нису јели од њега, Окусили су од забрањеног дрвета, но од дозвољеног дрвета живота од кога се вечно живи нису окусили. Када су пак згрешили и јели од забрањеног дрвета познања добра и зла, онда им је Бог забранио јести од дрвета живота, да не би као грешници вечно живели. То дрво живота усред Раја било је праслика Христа Господа.

У данашњи дан, браћо, поставио је Спаситељ света трпезу која се не диже. На ту свету трпезу Своју ставио је јело, које Адам у Рају није јео, и које никад нико од људи није окусио од Адама до апостола. Поставио је Домаћин трпезу и ставио на њу право дрво Живота. Поставио је Христос трпезу и ставио самога Себе за јело и пиће на трпезу.

О браћо моја, како је све бескрајно тајанствено и чудесно што Бог твори? Када Јевреји беху гладни у пустињи и викаху на Бога и с ругањем говораху: Може ли Бог зготовити трпезу у пустињи? (Пс. 78). Али свемоћни Бог разгневи се на народ неверни, и зготови му заиста трпезу у пустињи. По вољи Свемогућег дуну ветар од мора и донесе препелице у пустињу. И као прахом засу их месом, и као пијеском морским птицама крилатим. И пусти ману с неба и нахрани их као хлебом. И храњаше их тако 40 година у пустињи. Но ипак не марише за Бога својега, нити осетише љубав Његову, нити запамтише свемоћ Његову. Па када се јави Син Божји на земљи, када сиђе с неба

као Хлеб Живота, и најави том истом народу да ће он поставити сада нову трпезу у пустињи људској, они му се наругаше и рекоше: како може овај дати тијело своје да једемо? Како може? На то им је Христос одговорио: заиста, заиста вам кажем: ако не једете тијела сина човечијега и не пијете крви његове, нећете имати живота у себи. Но заборавни и безбожни одмахивали су главом и говорили један другом: како може? како може? Може онако како Бог може! Онако како је нахранио оце ваше у једној пустињи месом и хлебом, — онако може и сада поставити трпезу у другој пустињи; у пустињи смрти и духовне суше и моралне блудње. У пустињи где нема никакве друге висине осим гробних хумки гордости ваше; и никаквога пута осим преплетених стаза блудњи ваших — у тој другој пустињи, страшнијој од оне прве пешчане пустиње под Хоривом, може Он, само Он, поставити чудесну трпезу од тела и крви Своје. Како може? како може? Може онако како може само небеска љубав, за коју сте ви отврднули срца ваша и затворили очи ваше.

О браћо моја, како је неисказано тајанствена и чудесна љубав Божија? Мајке могу ту љубав донекле разумети. Јер мајка држи постављену трпезу за чедо своје на прсима својим. Чедо се храни телом и крвљу мајке своје. Чедо сиса млеко матере своје, а у млеку је крв, у крви је душа, у души је љубав. Нека не даје мајка своје чедо дојкињама; нека га сама доји. Јер дојкиња ће му давати своју крв — а у крви је душа — у њеној крви није душа матере него најамнице. И то ће се показати на души детета, на судби његовој. Мајке, дакле, могу донекле разумети ону тајанствену и чудесну трпезу на коју је Христос Спаситељ ставио људима за јело Своје тело и Своју крв.

И сва деца одгојена на прсима матера својих могу донеке разумети ону Христову трпезу љубави. Она су се хранила млекум матера својих, а у млеку је крв, у крви је душа, а у души љубав матере — праве матере а не најамнице. Љубав даје нарочито својство души, душа даје то исто својство крви, а крв преноси то својство ономе ко пије крв у виду млека. Зато кад мајка храни дете својом крвљу, она не храни само тело детиње него и душу детињу. И дете расте у љубави матере своје, и враћа јој љубав за љубав кроз цео живот.

И браћа донекле могу разумети ону Христову трпезу љубави. Јер су везана крвљу једне исте матере, сједињена својством душе њене, и загрејана љубављу њеном. Јер је у млеку крв, у крви душа, у души љубав, у љубави живот.

И лекари могу донекле разумети ону чудесну Христову трпезу љубави. Нарочито баш лекари који врше пренос крви из човека у човека, такозвану трансфузију крви. Нејака крв или болесна крв једног човека лечи се уношењем у њ крви здравог човека. На тај начин

нејака се крв појачава а болесна крв оздрављава. Но ту се по могућности мора пазити на расположење онога лица које даје своју крв болеснику, на душу његову мора се пазити. Ко даје, треба да даје по љубави а не по сили или за плату. Зато је најбоље при трансфузији крви узимати крв сродника или пријатеља, а не најамника. Јер крв никад није сама; у крви је душа, а у души или љубав или пакост; у љубави је пак живот а у пакости отров за душу. Огромна пракса преноса крви у наше време јесте симбол огромне потребе људи нашег времена за крвљу Христовом, то јест за крвљу најздравијег и најмилијег Пријатеља; Онога који је из љубави ставио своју крв на трпезу свима који је желе примити и здрави бити.

Јер и сви учени људи нашега времена могу донекле појмити ону чудесну трпезу са телом и крвљу Христовом у виду освећеног хлеба и вина. Баш учени и вешти људи успели су да претворе многе ствари из једног стања у друго стање. Тако се дошло до млека у виду прашка и до ваздуха у виду течности. Постоји, дакле, прашак који је на очи прашак а у ствари је млеко; и постоји течност која је на очи течност а у ствари је ваздух. Тако на трпези Господњој постоји хлеб и вино које је на очи хлеб и вино а у ствари је тело Христово и крв Христова. Могло би се рећи за сваки хлеб и за свако вино да су тело и крв човечија, јер треба само да дођу под утицај стомака па да се у истини претворе у тело и крв човечју. Како да Творац стомака не би могао учинити оно што стомак учини? Кад је Спаситељ света благословио на трпези Својој хлеб и вино, и рекао за хлеб: примите, једите, ово је тијело моје, хлеб је онога часа постао телом Његовим; и кад је рекао за чашу: пијте из ње сви, ово је крв моја, вино је онога часа постало крвљу Његовом. То се исто догађа и дан данас, када свештеник на светој трпези Господњој благослови хлеб и вино. Не питај, како то свештеник може учинити? И Мојсије је некада у Мисиру претворио воду у крв. У ствари није то Мојсеј учинио силом својом него Бог кроз Мојсеја. Тако и кроз свештеника Христова Бог Дух Свети дејствује на постављени хлеб и вино на светој трпези и чини од њих тело и крв Христову.

О браћо моја, како је све чудесно што Створитељ наш твори! Колико је чудесна моћ Његова, љубав Његова чини нам се још чудеснија. По тој чудесној љубави Својој, Он је као нежна мајка привио на прси Своје гладне синове човечје да их нахрани крвљу Својом. По тој чудесној љубави Својој, Он је као здрави брат пренео Своју здраву крв на болесну браћу Своју. И ево кроз 19 векова Он то чини скоро непрестано, и није Му се досадило; и чиниће до краја времена, и неће Му дотужити. На против, што год су људи гладнији и болеснији и греснији и слабокрвнији, то Он с већом журбом и бригом нуди им Своју крв са Своје трпезе љубави, са свете трпезе Своје, која како се поставила никада се више није ни дигла ни испразнила.

филозофије и логике те према томе ти храмови јесу образ, чувар и кондензатор културе једног народа а поготову наши храмови кроз сва времена били су сјајне и светле тачке на хоризонту овога народа. Ми о Рашкој сада можемо знати на основу Студенице, на основу тих лепих манастира који су остали да сведоче о великом културном успону једног народа, маленог Балканског народа и да показују емпијским путем да смо и ми имали виши степен културе и цивилизације него што су имале Француска, Немачка, Енглеска или ма која друга земља у то време. И сада када непријатељ наш, задојем мржњом, помрачена ума, жели да нам избрише памћење, етничко национално памћење, онда он руши манастире. И то донекле ми можемо схватити па и разумети - али је недопустиво и надасве неразумљиво и трагично да назови Срби дозволе да пропадају манастири где је крем српскога народа морао избегне испред полумесеца, испред насиља, испред силовања у XVII и XVIII веку и пренео то културно благо и пресадио га на питому Грушку Гору да сведочи о једном трагичном тренутку наше историје, И нажалост ти људи који су на руководећим положајима сад нису уопште свесни ни себе ни свог порекла нити положаја кога заузимају док дозволише да национално благо пропадне. Знамо да су усташе попалили цркве, да су узели свете сасуде, књиге Богослужбене штампане и у рукопису, да су многе цркве присвојили, неке претворили у нужнике у неким вршили срамна дела. Тако су превазишли ма какав облик цивилизације. Дакле, узели су све што им је било потребно и склонили. Ми можемо мирне душе да сумњамо да су неки тајни трезори и сефови у Ватикану напуњени нашим културним благом.

Нажалост, наша црква од рата до данас није упутила захтев правном наследнику Независне Државе Хрватске, а који је Социјалистичка Република Хрватска, за накнаду за штету за порушене манастире за одузете сасуде итд. Наша црква није учинила много да се срушени манастири обнове, барем онолико, колико ми знамо, из мисаних докумената која још можда нису ни објављена. Није се учинило што се требало учинити и што се морало учинити. Учинио је то један човек који је овде вечерас међу нама, Др. Динко Давидов који је као Дон Ки хот јуришао на ветрењаче, на утврђење наше окоштале отуђене бирократије коју називају тако, или како је други називају нова класа људи који су се ушанчили у своје привилегије и који будући да се налазе горе не виде уопште оне који се налазе доле, не виде ни сами себе и претворили се у људе који су изгубили, избрисали памћење носу, шта су и од куда су, у људе који су заборавили аманет својих прадедова да чувају као зеницу она све што је културно, оно што је свето у земљи српској, него су дозволили да се тако багателише са културним наслеђем и са светињама у Фрушкој Гори, и не само у Фрушкој Гори већ и на Косову, и не само на Косову него и у Црној Гори која је црња и горча од чемера, где цркве служе за стоку, где су многе цркве исто тако порушене и где народ тоне у паганство, у завађу и отуђење. Дакле, таква је Црна Гора, таква је донекле на жалост и Македонија. Многи српски манастири су претворени у музеје пропадају, таворе, испија их мемла и црвоточина. А све докле је та светиња служила као Богомоља, док се кадила мирисом тамњана и док се палила свећа воштаница није било црвоточине јер је то била жива црква у живом народу. Ево непријатељ је хтео да нас лупи по глави

по нашим светињама, по нашим белезима и међама и он је то учинио не само за време рата, него и после рата, многе је завејао заборавом и настала је, како каже Др. Давидов, ЗАВЕРА ЋУТАЊА где нисмо смели ни да поменемо усташке злочине, где нисмо смели да кажемо шта су чинили. Па и данас ако се неко усуди да о томе прича, ако неко покуша да као лептир иде на светло, називају га параноиком или човеком који проповеда реваншизам, мрак и шта ја све знам. Мислим да је Др. Динко Давидов учинио пионирско дело можда и мимо цркве, можда уместо цркве и зато му треба дати: велика хвала на храбрости, поштеној грађанској храбрости, на смелости, на души која је осетила за то благо које нам је у аманет остављено у најтежим борбама и бурама живота, којег нисмо могли сачувати ни када се рат завршио него је отишло у неповрат. И сад, наши непријатељи које зовемо Срби желе да те манастире претворе у рекреационе центре, где ће све друго да буде само не оно што треба...

Др. Војислав Шешељ

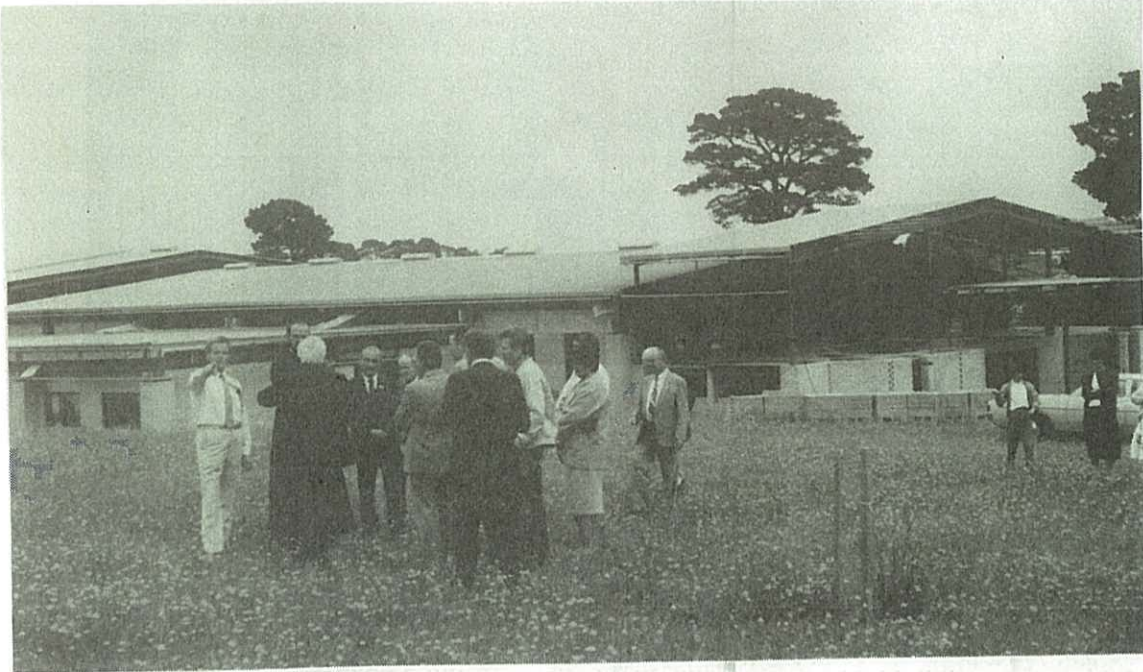
...један од водећих хрватских комуниста Стево Крајачић, почетком шездесетиг година изјављује у Јасеновцу: "Мало смо вас Срба побили"! И тај Стево Крајачић остаје све до недавне смрти главна политичка личност у Хрватској. Не треба се томе много чудити, али се треба чудити оним синовима српског народа који су прихватили да на било који начин служе једној коминтерновској-ватиканској завери која се континуирано наставља а само мења методе, усташку каму замењује културни геноцид. Не треба се чудити што се не дозвољава обнова српских манастира. Па зар нисмо деценијама слепи пред чињеницом да се српски народ разбија, да се дели, да се његова географска карта прекраја, географска карта његове отаџбине прекраја да би се Србија свела на Београдски пашалук... Није случајно да је послератни режим одбијао да у отсуству суди Анти Павелићу, једном од највећих зликоваца, који је над нашим националним бићем окрвавио руке. А тако је спремно судио једном великану какав је био Слободан Јовановић. Слободан Јовановић је за овај режим био "ратни злочинац" коме је требало судити, а судити Анти Павелићу није било тада пожељно, јер би то значило пред суд и јавност изнети све злочине за које се окривљује. Није такође случајно када је суђено Артуковићу да му је суђено за свега неколика злочина, док је Јасеновац остављен по страни да би милион и пет стотина хиљада српских жртава остало по страни. Зато се не треба чудити пропашћу Фрушкогорских манастира, пропадању свих духовних и културних споменика у осталим деловима земље.

Али све док има духа у било ком Србину, српски национални понос, част и достојанство се не може угасити. Србија неће пропасти док смо ми живи!

Александар (из публике): Како католичка црква у Југославији може да сахрани Степинца и прогласи га за свеца, а Српска црква не може да се избори за реконструкцију порушених манастира у Војводини и другде?

Отац Жарко Гавриловић: Зато што Римокатоличка црква у Југославији има центар изван Југославије у лику моћног Ватикана и зато што је, можда је мало смело да кажем, тројка која је владаја код нас потекла из католичке цркве, и зато што су Срби имали више продановића...-----

МИТРОПОЛИТ Г. ИРИНЕЈ НА ИМАЊУ

МИТРОПОЛИТ ЈЕ ПОСЕТИО ИМАЊЕ У GREENSBOROUGH 10. ЈАНУАРА 1987. ПОХВАЛИО ПРЕГАЛАШТВО УПРАВЕ И ЧЛАНСТВА, ДАЈУЋИ САВЕТЕ ЗА ДАЉИ РАД. МИТРОПОЛИТ ЈЕ ИСТОГ ДАНА ПОСЕТИО И ЦРКВУ.

ЈОВАН ПЈЕВАЧ И МИЛИЦА ГВОЗДЕНОВИЋ

Ретко је венчања као што је било Јованово и Милицино у Недељу 15. феб. 1987. Прво, младожења је рођен овде у Мелбурну, а млада у Енглеској. Друго, обоје су једини у родитеља. А као најглавније обоје говори српски језик одлично, воле цркву и редовно су на богослужењима. Јован је редовни појац, дугогодишњи члан црквено-школске општине "Свети Сава" у Калтону, као и дуговремени секретар ЦШО.

Младенцима желимо срећу од Бога у браку, а родитељима који су их овако дивно отхранили благослов од Бога.

С В Е Т О С А В С Н А П Р О С Л А В А 1987.

Прослависмо Божићне празнике како царски ваља и требује. Народа је било као и увек. Срби се скупе да прославе рођење Рођење Христа Господа и виде са пријатељима и познаницима, честитајући један другом овај велики радосни празник. Затим је уследила прослава Српске нове године и потом Светосавски фестивал у нашем манастиру код Нанбере. Фолклорна група "Авала" је достојно представила ову парохију, а то ју је и следовало пошто је црква "Светог Саве" била један од организатора фестивала. Можемо се похвалити и Спортским Српским Клубом "Србија" јер је освојила пехар у манастиру. "Србија" је основана као саставни део ове ЦШО, а и сада су њени чланови истовремено и чланови Ц Ш Општине "Свети Сава".

Затим на сам дан Светог Саве је била света Литургија, на коју је дошло доста народа с обазиром да је радни дан.

У суботу вече 31.јануара имали смо Светосавску академију у Норт Мелбурн сали, на којој је био изванредно добар програм, који су припремила деца и омладина Ф Г "Авала".

У Недељу 1.фебруара када је заказана прослава Светог Саве дошло је необично доста света, и старих и младих, да се помоле великом српском светитељу и просветитељу Сави, заштитнику свих Срба, а нарочито парохијана који га прослављају.

Домаћин славе ове године био је г.Младен Станић, који је са тробојном поносно стајао у храму и после на Литији носећи славски колач.За време благосиљања и окретања Колача лепота је било видети и млађе и старије како побожно окрећу славски колач са својим свештеником о.Драгомиром. За домаћина славе следеће године примио се г. Дмитар Врањешевић, стари члан и велики добротвор светиње у Калтону. После светог обреда гости су се послужили славским житом, и ко је нашао место сво је у сали, а неко под шатор који је био разапет уз цркву, а многи су видећи да нема места отишли кућама. За похвалу је гест Добротворног друштва на челу са г.Бором Петровићем који је свој деци поделио са сестром Вером Светосавске поклоне.

Сестре Кода Српски Сестара "Огњена Марија" су по благослову трпезе послужиле госте богато спремљеним славским ручком. Потом се прешло на честитања славе. Прво је домаћин славе пожелео добродошлицу, као и претседник г.Раде Оклобџија, нарочито истакавши да је скучени простор овде узрок што нам деце нема. Ми старији поседамо, а омладина је приморана да иде кући. Даље се продужило са честитањима од стране ЦШО, НСС и Националним организација, прилозима и на крају са општим весељем.

За похвалу је и дарежљивост коју су Срби показали више него обично, јер су приложили близу 10.000 долара.

Надамо се да ће догодине славље бити у Светосавском дому, где ће бити места за све свечаре.

%%%%%%%%%%
%%%%%%%%%
%%%%%

С Р П С К А С Л А В А

Нада Србин славу слави
Он уз колач свећу стави,
Па прелива колач вином
И све свети светим чином!

Колач му је слика Оца,
Сваког добра даваоца,
Свећа му је слика Сина
Слика Духа - сила вина!

Пред Тројицом Србин стане,
Па скрушено он уздане:
- Царе вечни, благослови,
Сви су твоји дари ови!

Народ сложи и умножи,
Нек сви људи буду Божји,
Нек сви славе име твоје,
Твога суда нек се боје!

Но хлеб нек су срцем благи,
Као свећа душом прави,
Као вино нек су јани:
Благи, прави, јани - здрави!

Чисти колач вера чиста,
Свећа - нада, што нам блиста,
А вино је љубав красна -
Истина је и ту јасна!

О, Тројице, Боже јани,
Шта ти дајем ја нејани?
Све је ово Твоја слика
Бледа слика Твога лица!

Нека Светац мој те моли,
Он до тебе ближе стоји,
Зато њему палим свећу -
Дај нам, Боже, добру срећу!

Сва је моја богомоља:
НЕКА БУДЕ ТВОЈА ВОЉА!
Сваком живом Ти помози,
Па и мени не одмози!

Епископ Николај

СА ГОДИШЊЕ СКУПШТИНЕ 1. МАРТА 1987.

Свака скупштина има нешто специфично. На њима се скупе чланови црквено-школске општине да чују директно од Управног одбора шта се урадило, шта треба урадити, чују се предлози чланова, дискутује се, доносе се закључци и онда се продужи до следеће године.

Наша црквено-школска општина има преко 120 чланова разних узраста и занимања. Али се оставља утисак малаксалости по духу. Дошло их је да директно учествују на Скупштини само половина. Зашто се то дешава а не би требало - питање је за себе. Црквеној заједници у потребни чланови који ће директно учествовати на свим црквеним активностима, а не само да плаћају чланарину без свога учешћа. Додуше, један део је послао пуномоћја, али се ипак добар део понео немарно према позиву, иако су знали о важности овогодишње скупштине.

Из извештаја чланова Управног одбора смо сазнали много. Претседник г. Раде оклобџија је изнео заиста плодносан рад управе, нарочито на изградњи Дома, похваливши прегаоце, на челу са г. Марком Милекићем као претседником Грађевинског одбора. Похвалио је г. Косту Наградића који је са сином бесплатно офарбао салу код цркве; затим Животу Нешића и Лазара Јузбашића за рад код цркве и свуда; Драгана Контића и Бранка Стакића ради одржавања имања у Гизбурну. Даље је навео да су инсталирани вентилатори у цркви, и да је лакирана сала. Од свештеника смо чули похвалу, али и примедбу што омладина слабо долази у цркву. Секретар г. Јован Пјевач је саопштио о своме раду на обављању административних послова. Књиговођа г. Витомир Обрадов је прочитао финансијски извештај из кога се види да и поред великих издатака за градњу Дома, који су износили у овој години скоро 85 000 долара, ипак је остало близу 30 000 готовог новца. А све то захваљујући дарожљивости чланова и озбиљности рада управе. То је потврдио и благајник г. Манојло Поповић и претседник Надзорног одбора г. Милан Станић. Вођа фолклорне групе "Авала" изнео је активност групе током године.

Претседник Скупштине је био г. Милан Станић, која је текла доста умерено. Пошто је ова Скупштина имала два специјална питања то су

и она решена. Прво је било питање два нова повериоца, и већином гласова су изабрани г.Јован Пјевач и г.Раде Оклобџија. Друго питање је било како да се обезбеди новац за довршење Дома у Гринзбари. По овом питању је било разних предлога. Већином гласова је одлучено да се прода кућа у Калтону и новац употреби за даљу градњу Дома.

За похвалу је гест г.Ђорђа Козића који је као пензионер донео банковску књижицу на име цркве "Свети Сава" у коју ће сваке недеље директно од пензије да се уплаћује по 5.долара. Иначе г.Козић је регуларан посетиоц нашег светог храма. Његов син је пред СвСаву поклонио добар фрижидер за салу.

И као последња тачка, изабрана је Управа на челу са г.Витомиром Обрадовић. Опет су тако рећи исти људи ушли у управу. Не зато што су они на томе инсистирали, већ што други нису желели. Зашто? И ово је питање за себе. Ако је неко члан, то значи да му је понос бити радник за своју цркву кроз управу. Ова наша навина скидања бриге са себе требала би се искоренити. Према управи се не треба односити критички, него са поштовањем, пошто се они жртвују за нас.

НОВОИЗАБРАНИ ЦРКВЕНИ ОДБОР

Претседник ----- Витомир Обрадов
Подпретседник --- Илија Чубрило
Секретар ----- о.Драгомир Шиповац
Благајник ----- Манојло Поповић
Књиговођа ----- Јован Пјевач

ТУТОРИ: Живота Нешић
Лазар Јузбашић
Драган Контић

Грађевински одбор: Раде Оклобџија
Марко Милекић
Михаило Томић
Живадин Петровић

Остали чланови Управе: Раде Чулић
Бранко Станић
Жарко Сретеновић

НАДЗОРНИ ОДБОР: Атанасије Новаковић
Милан Цимбаљевић
Коста Наградић

С В И С М О К Р И В И З А С В Е

Наслов овом чланку дали смо према Божићној поруци ГЛАСА ЦРКВЕ и једној реченици која се налази подвучена у њему. То управо долази као закључак на констатовање о узроку два раскола: македонском и Америчком. Нада сам прочитао ове речи одмах ми је сунула асоцијација да сам то већ одавно прочитао, само што се односило на тзв. кризу у комунистичкој Југославији. И код њих нема криваца, нема одговорног за ноб која је тамошњи народ задесила. Једноставно, да би сакрили себе и одговорност разделили појавили су се крилатицом: "сви смо криви за све". Али није таква стварност. Крива је комунистичка партија која је својом структуром деструктивна, и као таква када дође на власт разара све што је позитивно на свим пољима.

И у случају два раскола, ко имало хоће да види сагледаће кривце. Први је кривац комунизам Југославије, који је по својој природи антисрпски и антиправославни, те сходно томе чини све да уништи до темеља све што је српско. То је била главна тема социјалиста Краљевине Србије са Димитријем Туцовићем, па онда и комунистичке партије за време Краљевине Југославије, а поготову после рата када су дошли до апсолутне власти. Други кривац је вођство Српске цркве у Београду које је услед своје слабости дозволило да буде понорни слуга власти безбожних, без обзира да ли је у питању животни интерес Цркве којој су на челу. Разумљиво је да се шукаст са рогатим не може бости, али то важи само до извесног ступња. Патријарх и епископи су челници. Они знају речи из Светог писма: "Не бојте се, јер ја надвладах свет", они су "со" која не сме ни под каквим условима да "обљутава". Кома ће следовати српски синови ако они, као једини легитимни представник Светосавља постану понорни слуга оних који хоће српски народ и Цркву да униште. Ако нису спремни за мучеништво, могли су у знак протеста поднети оставку са образложењем, као што су пре неку годину писали Тамнавски свештеници у свом чувеном Писму. Да је њих двадесетак у врху Цркве положило "животе своје за овце своје", следовале би им хиљаде и данас не би било потребе фразирати "сви смо криви за све".

Не би било македонског раскола, а ми у Слободном свету не би били црквено-административно раздвојени. Не каже српски народ узалуд: риба од главе почиње да се квари.

Што се тиче нас у Западном свету, ни ми нисмо на завидној висини. Били смо национална емиграција. Знали смо шта је комунизам. Да је било више верско-националне свести међу вођама, било црквеним или националним избегли би зло које нас је снашло. Да ли су наше вође биле кратковиде, или су били инфилтрирани комунисти у њихове редове који су подгревали међусобне нападе, или су били шићарције, време ће показати. Сада, након 20 година увиђамо да није ваљало много чега што се догодило.

Свесни људи у Отаџбини знају кривца. И ми га знамо. Па кад знамо а не пробамо да се исправи грешка, постаћемо саучесници.

Садашње време је време великих преокрета у целом свету. То врење је захватило и српски народ, Узрок је многострук. То је имало ефект и на Србе у Слободном свету. Пре пет-шест година смо били два противничка табора. Ми у Слободној Српској Цркви сматрани смо од стране Патријаршије гори од јеретика. Ближи су им били католици и протестанти од нас бораца за Српску цркву. Али то врење је утицало да многи сагледају право стање. Наше тврђење о стању Српске цркве у Југославији било је пропаганда за оне што су уз тзв. "мајку Цркву". Али Писмо из Тамнаве, из срца Србије је потврдило нашу исправност. Пре две године дошао је овде Декан Теолошког факултета из Београда др. Амфилохије Радовић и посетио нашег владику и неколике цркве, што неким није било право. Прошле године је дошао још један "Јустинов ђак" Др. Атанасије Јевтић и он се састаде са нашим митрополитом. Он јавно на збору "Германоваца" рече да нема разлике међу нама у верском погледу. То није било право онима који су стално понављали да смо неканонски и непризнати, али погнуте главе прећуташе. Јер они нажалост у слободи понављају оно што комунистичке Југославије каже да смо исти и да гледамо да се нађе решење неспоразуму. Неки причају да је исти говорио да је за

расцеп одговоран сам патријарх Герман. Само он неће да призна своју грешну иако зна да је покајање велика врлина и код Бога и код људи.

Данле, како изаћи из стања у коме се наша Српска црква у Слободном свету? Свештенство Шабачко-ваљевске епархије у истој Божићној поруци ове године препоручује да се иде у Хиландар и као равноправна браћа нађу заједничко решење "да се српска сва срца скоро уједине". Не да нико долази охоло, већ скрушено и са покајањем, опраштајући и тражећи опроштај. Они завршавају свој текст Поруке речима владике Петра II Петровића - Његоша:

Великаши проклете им душе
на комаде раздробише царство,
српске силе грдно сатријеше;
великаши траг им се утр'о,
распре сјеме посијаше грко,
те с њим племе српско отроваше;
великаши, грдне кукавице
постадоше рода издајнице.

Да ли ће храбра реч ових свештеника остати вапај? Да ли ће "главари" имати слуха да чују члас ових што виде где путујемо.

++++++
000000000000

ЖАО МИ ЈЕ ШТО НЕ СМЕМ РАДИТИ

Недавно у разговору чух од једног нашег члана речи које се често не могу чути. Наиме, разговарали смо о изградњи дома у Гринзбари, колико је још потребно новца, како ће се користити и слично. Тада он изговори наведене речи: "Жао ми је што не смем радити. Преко 30 година сам радио и стекао пензију, која ми је само за свакодневне потребе, а радити не смем, јер ћу изгубити пензију. Кад би могао радити сав би новац давао да се што пре заврши Дом!"

Ове његове речи и данас чујем и верујем да још има добрих Срба који живе за своју веру и Цркву.

"ИЛ ЈЕ ЈАВА ИЛ ЈЕ ВИЂЕНИЈЕ"

Преплављени смо књигама и недељним часописима из Београда. У њима које нам долазе до руку читамо оно што нисмо смели ни мислити пре 10-15 година. Почнимо само од Вука Драшковића. Његове књиге као "Судија" - где руглу подвргава правосудје у Југославији, које је трагикомедија, а главни актер Комитет КПЈ. Онда "Нож" где описује усташке злочине (табу тему донедавно). И што је најважније у њој наговештава позитивну улогу четника током рата. Недавно се појавила још "Молитва I и II". У њој описује партизана да су гори Србима од усташа, и где каже да се Дража и четници борио против окупатора, а да су партизани водили борбу за власт и истребљење српског народа.

Затим од Добрице Ћосића, некадашњег партизанског комесара, који је пао у немилост 1968 јер је скренуо пажњу у Скупштини на арнаутски агресивизам, па је као обраћеник дао диван роман "Време смрти" и недавно "Грешник" и "Отпадник". У ове две последње говори о комунистима пре рата, како су били инструмент Коминтерне и колико је било опасно бити Србин у антисрпски расположеној Коминтерни.

Па онда контраверзна књига, бар за Југославију, од Веселина Ђурећића "Савезници и југословенска ратна драма", где су четници приказани као истински родољуби и прави борци против окупатора и улога комуниста у грађанском рату. Додуше, ова књига није непозната за оне који су у емиграцији читали о позадини ратних збивања, али је за српску публику у Отаџбини право откриће. За мене је нарочито било велико сазнање да су партизани називани хрватским ослободилачким покретом, а Срби квинслишким. Тако је сервирано за Западно јавно мјење нарочито 1943-44. Он даје кредит за победу комуниста не њиховој снаги, која је била минимална, веће препредености Стаљина и наивности Черчила. Тита је приказао као човека који слепо извршава наређења Москве, а ослањајући се на помоћ Запада. Књига рађена на основу документације и врло корисна за Србе широм света.

"Књига о Косову" од Димитрија Богдановића - одлична књига.

"На бранику вере и нације" од прота Жарна Гавриловића, београдског

који бодри свештенство указујући му на примере претходника.

То је што знам о савременим издањима. Сигурно их има још, и биће с помоћи Бога.

Па да на крају поменем и Антонија Исаковића, сада опредељеног Србина и председника САНУ, који са сарадницима издаде чувени "Меморандум" у коме описују стање српског народа, где се отворено окривљује С Н Југославије, Тито, Кардељ и Републичке владе Социјалистичких Република и српски опортунисти, који јевтино издадоше интересе српског народа. Исаковић нам у роману "Трен I и II" описује стање на Голом Отоку према тзв Инфорбиривцима, Стаљиновим симпатизерима, или боље рећи трећи обрачун са Србима, јер су сви они били Срби и потенцијални противници будућим плановима черечења Српства. Прво велико "пуштање српске крви" је грађански рат вођен искључиво на српским територијама. Други је Сремски фронт и "чишћење" после рата чиме су уништени омладинци школовани у Краљевини да не би били опасност када одрасту, а треће је као што рекох Голи Оток 1948. У овој књизи он описује свирепост и тортуру која можда превазилази усташку, или су можда јединствене, јер им је исти учитељ.

Недељне новине такође пишу доста отворено о стању, како економском, тако и национално-политичком. Наше емигрантске новине су тако рећи постале преписивачи из тих новина које излазе у Београду.

Због тога свега се и питам попут Његоша: "Ил је јава ил је виђеније"? Да ли се примиче време отржењења или се то само привиђа? Да ли ће глас тих горштака остати "глас вапијућег у пустињи" или ће наћи одјек и у српским срцима?

Пише се и о повећаности посете црквама на богослужења, нарочито код омладине. Омладину кажу све више занима Свето писмо, занима их вера као таква, занима их српска прошлост; све у свему, враћају се извору из кога су наши претци црпили надахнућа за све подвиге.

И да завршим по Његошу: "Е да ми је очима виђети, српски народ изгуб да намири, душа би ми тако мирна била!.."

УЗУРПАЦИЈА ЦРКВЕНЕ ИМОВИНЕ НЕ ПРЕСТАЈЕ И ПОРЕД СВИХ ОБЕЋАЊА И ЗАБРАНА, БАЗЕН И РЕКРЕАЦИОНИ ЦЕНТАР СЕ ГРАДЕ ПОРЕД МАНАСТИРА ПОКАЈНИЦЕ

Манастир Покајница се налази код Велике Плана у Србији, подигнута средином XIX века. Направљена је од самог дрвета у знак покајања за недело које је учињено. Тај манастир је "под заштитом државе", а иста држава је омогућила да се граде велики комплекси хитела и базена за рекреацију, што угрожава опстанак самог манастира. Иако је монаштво упућивало жалбе, и доношена одлука да се подигнути објекти склоне, градитељи су и даље продужили неометано свој рад.

Монах Данило Андрејић се жали своме епископу и објашњава историјат "градње". Он се жали на органе власти, као и власти црквене.

"...Заиста зулум и безакоње - својеврсни духовни и културни геноцид над српским народом. И то не на Косову, већ и овде уред Србије, не од "Албанаца" већ од "Срба и Црногораца". Или је то можда судбина свих Срба, било где да живе. И зар је истина да и поред свих одлука Извршног већа, у Србији нема ко да нареди да се оваквим зулумима и овом безакоњу већ једном стане на крај? ...

"...Преосвећени Владико, све нам се више, и с правом, постављају оваква питања: Зашто Српска црква ћути и толерише ово насиље, кад се управо ње ово највише тиче? Какви су то њени интереси? Откуд то да је Црква продала манастирско земљиште за овакву сврху? Откуд да она још од почетка није подигла свој глас против ових злоупотреба? Није ли се баш у томе састојала та "сарадња" и ти "добри односи између Цркве и друштва на овом делу терена"? Није ли дакле Црква крива свему овом? Зашто она није управо на челу борбе, заједно са културним институцијама ове земље на очувању ове јединствене светиње.

Како ми да одговарамо на ова питања? Како да демантујемо оваква мишљења? Како и чиме да докажемо да Црква није саучесник у овом злочину?

Понављам: Покајница ће бити изгубљена само благодарећи пасивности и донекле немару Српске православне цркве, с једне стране, а с друге, благодарећи злоупотреби и једностраности те политике "добрих односа".

ПРАВОСЛАВЉЕ - 1. март 1987.

ИЗГРАДЊА ЦРКВЕ У ФРЕНКСТОНУ - ОСВЕЋЕЊЕ КРСТА НА ЦРКВИ

Френкстонска Ц Ш Општина је најмлађа у Аустралији. Црква, почета прошле године, посвећена Светом Стефану Дечанском већ је при крају градње.

Иако нема много чланова ни парохијана, ипак је то "друштво мало али одабрано", већ је под кров стављена. Подигнута је купола и сада над се прође од Данденонга за Френкстон изванредно лепо доминира равницом у којој је смештена.

С помоћу Бога и Светог Стевана Дечанског, извршиће се свети чин освећења КРСТА на куполи, као круне градње на Васкршњи понедељак 20.4.87.

КОМУНИСТИЧКА ПАРТИЈА У БОРБИ ПРОТИВ СРПСТВА
ПРЕМА КЊИЗИ "КЊИГА О КОСОВУ" - Д.БОГДАНОВИЋ

Др.Димитрије Богдановић је савремени историчар и члан Српске Академије Наука и Уметности (САНУ) и врло плодносан писац историјско-научне грађе, умро прошле године тајанствено. Иако је књига била раније спремна, тек је прошле 1986. изишла из штампе под називом КЊИГА О КОСОВУ. У њој научно обрађује етнички састав те српске колевке од најранијих времена до сад, као и политичко деловање током турске инвазије и после Ослободилачких ратова до данас. У тој књизи он доказује да је косовска област била до 17-ог века искључиво насељена Србима а и касније иако су биле две сеобе:једна за време патријарха Арсенија III 1690, када је око 200 000 Срба иселило преко Саве и Дунава, а друга у време патријарха Арсенија Шакабенде 1737. која је била још већа. Тек крајем 19-ог века услед Српско-турског рата Арнаути постају агресивнији и Турска их употребљава за своје сврхе насељавајући их у области Косова, Метохије да би одвојили јужне делове Срба од северне Србије. Због арнаутских зулума који су превазилазили турске, а са свим правима као муслиманима, почело је нагло исељавање Срба према слободној Србији, и ево траје читавих 100 година, са изузетком двадесетак година од Балканских ратова до 1941 године. Он такође наводи да су многа српска села под притиском примила ислам и постепено постали Арнаути, чинећи што и њихова нова браћа по вери.

У Књизи о Косову осврнуо се и на улогу комунистичке партије, јер је за време њихове власти дошло до највећег егзодуса српског живља са косовске области. У ствари, он каже да су комунисти усвојили и наставили са пропагандом коју је протурила Аустроугарска о "великосрпском хегемонизму", па су тако утроје: Хабзбуршка монархија, Ватикан и Коминтерна углас понављали ту пропаганду.

Већ почетком овога века став Српске Социјал Демократске Странке са Димитријем Туцовићем је антисрпски. Њима смета што Србија улази у рат са Турском да ослобађа поробљену браћу старе и

Јужне Србије и назива тај рат "завојевачка политика српске буржо-
азије" и "српски колонијализам". Жао им је било турске, а на своју
браћу која су вековима плаћала данак у крви нису марили. Пошто
се и онда писало о бежању и арнаутском терору на Косову он мирно
изјављује да је то "кретање српског народа са југа на север".

Доласком комуниста на влас у Русији и формирањем Коминтерне, што
значи "комунистичке интернационале" која је постала старешина свих
Партија света, па и југословенске, прва је брига била те установе
и њених сателита да се разбије Југославија, односно српски народ као
творца и носиоца нове државе. У раздобљу од 1920. до уочи самога
рата главна је тема била да се разбије Југославија, јер је "српска
буржоазија стуб балканске контрареволуције". Нигде се Коминтерна
и КПЈ није изјаснила против буржоазије или национализма хрватског,
или албанског или македонског или било ког другог, него искључиво
против српског, иако је српски народ дао милион и по жртава
за стварање државе.

Он дословно цитира одлуку Земаљског већа КПЈ од 25.11. 1924.
која је сасвим изричито у примени антијугословенске формуле: "Због
свега тога дужност нам је Партије да са организацијама радних маса
угњетених нација води заједничке отворене борбе за право на
отцепљење, односно да помаже покретање угњетених нација у циљу
формирања независних држава како Хрватске, Словеније, Македоније и
Црне Горе, тако и ради ослобођења Албанаца". /Историјски архив КПЈ II

У раздобљу од 1922-1933 формирало се у КПЈ мишљење о томе које
области у Југославији треба да добију статус независних држава.
Тако се набрајају нове државе: Хрватска, Словенија, Србија, Македонија,
Црна Гора, Босна и Херцеговина и Војводина. За Војводину је 1933.
речено: "Ми признајемо на отцепљење окупираних мађарских крајева у
северној Војводини".

Нада ово прочитамо боље нам се отвара видик о садашњих 8. држава
направљених у Југославији и стању у коме се нашао српски народ.

Зашто није дошло до стварања горе именованих државица? Првенствено

зато што то није Стаљину одговарало уочи самог рата, током и после њега. Није одговарало ни Западним савезницима, Титу је било стало до власти, јер у склопу федерације ће такође моћи да оствари жеље номинтерне и Ватикана о "сламању кичме" српском народу.

У Књизи о Косову Д Богдановић наводи разлоге стварања аутономних покрајина: Косова и Метохије, и Војводине. А то је слабљење српске јединствености у корист мањина. Тако је жељом комуниста Србија сведена на територију Београдског пашалука или Обреновића Србије, одузимајући јој се право да брине бригу о Србима ван уже Србије.

Погледајмо садашње стаде Срба ван Србије, иако их ван њених граница има скоро колико и СР Србији. Створене су од Срба нове нације: црногорска, македонска и муслиманска, иако се зна да је Црна Гора и Македонија колевке Српства, а муслимани поисламљени Срби. У Војводини власт држе Маџари, на Косову и Метохији Шиптари, у Босни и Херцеговини потурице, а у Хрватској им је ускраћено право да се изјашњавају као Срби, Словенија такође не трпи "јужњане".

Појава Књиге о Косову је добар знак храбрости и буђења.

%%%%%%%%%

Т Р О П А Р З А В А С К Р С

Христос воскрес из мртвих, смртију смрт поправ, и сушчим во гробјех живот даровав.

Христос воскрес из мртвих, смрћу уништивши смрт, и даровавши живот онима који су у гробовима.

К О Н Д А К З А В А С К Р С

Ашче и во гроб снизшел јеси безсмртне но адову разрушил јеси силу и воскресл јеси јако побједитељ Христe Боже, женам мироносицам вјешчавиј: радујтесја, и Твојим апостолом мир дарујај - падшим подајај воскресеније.

И ако си у гроб сишао, Бесмртни, али си разрушио адову силу и васкрсао си као победитељ Христe Боже, поздравивши жене мироносице радујтесе, и Твојим апостолима дарујући мир, а онима који су пали дајући васкрсење.

%%%%%%%%%

ВОСКРЕСЕНИЈЕ ТВОЈЕ ХРИСТЕ СПАСЕ, АНГЕЛИ ПОЈУТ НА НЕБЕСЈЕХ И НАС НА ЗЕМЉИ СПОДОБИ ЧИСТИМ СЕРДЦЕМ ТЕБЕ СЛАВИТИ.

В О Ј И С Л А Ш Е Ш Е Љ

УСЛОВИ У ЗЕНИЧНОМ ЗАТВОРУ ЗА ПОЛИТИЧНЕ КРИВЦЕ

Пренисимо вам одељке из "Обзервера" који су преписани из листа "Младина" из Словеније, чији су новинари интервјуисали Шешеља када је изишао са робије после 22. месеца.

"...Мислим да је затвор у Зеници права робијашница и мој положај у њему је био веома отежан. Од првог дана управник и остало затворско особље доказали су своју одлучност у намери да ме преваспитају. На све начине су покушавали да се одрекнем својих идеја и текстова, политичких и идеолошких ставова. Већ након неколико дана захтевали су да напишем "аутобиографију" у којој је требало да објасним мотиве који су ме навели на "кажњиву радњу". Требало је да објасним своја политичка, идеолошка и религиозна убеђења, определења чланова моје породице, социјалне прилике у породици и т.д. То сам одбио и написао сам само основне генералије: датум и место рођења, школску спрему и занимање. Зато су ме држали петнаест дана у самици, при чему су били веома строги: нису ми дозволили да понесем чак ни основни прибор за личну хигијену, сапун, четку за зубе, доњи веш. Дали су ми постељину која је коришћена већ више од три месеца и која је била црна од прљавштине. Нисам могао да се окупам 25. дана. Зато сам опет започео штрајк глађу.

ПИТАЊЕ: Какав је рад у погону казнено поправног дома?

В.Ш. Основна радна места налазе се у ливници и брусионци. У ливници лију некакве производе челика, углавном чаше за далековиде у брусионци их бресе. Постоји још неколико погона, на пример "контакти", где производе електричне спојнице, у ковачници обављају ковачке радове и слично. Политички затвореници су по правилу распоређени на најтежа радна места. Најлакша и главна радна места заузимају криминалци, који на радном месту директно наређују "политичким". Ако их не послушају или ако се неком криминалцу "политички" можда не свиђа, постаје жртва мучења од стране затворског особља и све скупа му постаје врло непријатно.

Још нешто о односу политичких затвореника и криминалаца: у зеничком казненем заводу ови други уживају неупоредиво више привилегија. Политичком затворенику никад не дозволе да оде до града, а камо ли да га пуште на годишњи одмор или посету породици. Тешким криминалцима то дозвољавају. Основна заслуга на основу које се стиче та бенефиција јесте степен њиховог учешћа у прогањању и провоцирању политичких кажњеника. Најбоље се сналазе они криминалци који провоцирају "политичке" кажњенике, доушници и слични. Ја сам њима био непрестано окружен. Ако неко од криминалаца покуша да се приближи политичким осуђеницима, одмах га позову на одговорност, прете му и забране дружење...

Др. Војислав Шешељ се сада налази у Београду, морао је побећи из БиХ.

ДОБРОВОЉНИ РАДОВИ НА ДОМУ У ГРИНЗБАРИ 1986.

Митар Козомара -----	19 $\frac{1}{2}$	дана	Живадин Петровић -----	4.	дана
Петар Лалић -----	1.		Витомир Обрадов -----	2.	
Живота Нешић -----	19.		Коста Наградих -----	3.	
Илија Чубрило -----	20 $\frac{1}{2}$		Драган Контић -----	3.	
Лазар Јузбашић -----	15.		о. Драгомир Шиповац --	2.	
Милан Станић -----	1.		Ружа Обрадов -----	1.	
Марко Милекић -----	14 $\frac{1}{2}$		Виљко Цвијетић -----	7.	
Саво Раданов -----	10.		Душан Шушњић -----	1.	
Михаило Томић -----	3 $\frac{1}{2}$		Владо Наградих -----	3.	
Саво Чубрило -----	3.		Санко Аперлић -----	1.	
Манојло Поповић -----	5 $\frac{1}{2}$		Жика Радојчић -----	1.	
Милан Ковачевић -----	1.		Лука Петровић -----	4.	
Никола Вујанић -----	1 $\frac{1}{2}$		Мирно Добријевић -----	3.	
Милан Миловановић -----	1.		Стево Гајић -----	3.	
Раде Оклобција -----	20 $\frac{1}{2}$		Љубо Наградих -----	2.	
Обрад Обрадовић -----	1.		Раде Живковић -----	3.	
Милан Девић -----	1.		пријатељ Ранков -----	$\frac{1}{2}$	
Ранко Булатовић -----	3 $\frac{1}{2}$		Слободан Деспић -	3. дана	
Јован Пјевач -----	1.		на школи у Налтону.		

Чика Боро Петровић је у име Велфер поклонио парир за Светосавник I.

ПРИЛОЗИ У НАТУРИ 1986

Бранко Марчић - исекао 5. кључева,	Милан Станић - лестве 9'
Божана Сојјевић - суде у вредности од \$ 120. и флашу вискија за Банкет.	Живота Нешић - тацну за новац под иконе.
Милан Јеврић - колица за сервирање.	Пајо Јовановић - сат који стоји у сали
Коста Наградих - поклонио фарбу за салу и плати човека да с њим офарба салу.	%%%%%%%%%
Мирно Вујанић - пећ на гас за у сали.	ДАЛИ НОВАЦ ЗА ЛИПЕ:
Жика Радојчић - пећ на гас за кућу.	Драги Николић ----- 10.00
Борђе Козић - фрижидер за салу у вредности од \$ 3000.	Јован Пјевач ----- 10.-
	Радисав Богићевић - 8.-
	Коста Наградих ----- 8.-
	Младен Стакић ----- 8.-

%%%%%%%%%

Ова 1987. година је јубиларна за ЦШО "Свети Сава". Ове године се навршава 35. година од њеног формирања. Надамо се да ће се Дом у Гринзбороу оспособити да би се у њему обавила прослава. Али то не зависи само од Управе, већ свих нас појединачно.

СПИСАК ДОБРОВОЉНИХ ПРИЛОГА ЦРКВИ

У ПЕРИОДУ ОД 21.11.86
ДО 15.3.87.

А Милошевић ----- 4.-	Спаса Јокић ----- 20.-	М. Станић ----- 5.-
Драгомир Ђорђевић 10.-	Слободан Филиповић- 20.-	Јевремовић -- 100.-
Цвијан Рикановић -20.-	Петар Поповић ----- 50.-	Витомир Обрадов 10.-
Живојин Јевтић -- 20.-	Радисав Богићевић - 10.-	Данко Ђосић -- 20.-
нечитак потпис -- 20.-	И Дуловић ----- 10.-	Милош Данић -- 10.-
Илија Јанибов ? - 10.-	М. Мијатовић ----- 50.-	о. Драг. Шиповац 20.-
Гора Димитријевић 2.-	нечитак потпис ---- 20.-	Дмитар Врањешевић
Раде Јоветић ----- 20.-	Жарко Сретеновић -- 20.-	260.-
Драгољуб Нарић -- 20.-	Пјевач Бранко ----- 10.-	Стево Вићентиј. 50.-
Софија Духон ----- 10.-	Пјевач Јован ----- 10.-	Дени Марковић- 10.-
Живадин Петровић- 20.-	? Милошевић ----- 20.-	Живота Нешић - 10.-
Станиша Грујић -- 10.-	Илија Чубрило ----- 20.-	М. Добријевић- 10.-
Лазар Јузбашић -- 10.-	Радмило Б. Живковић 20.-	город. Њајић- 30.-
Зорна Шиповац --- 20.-	В. Бошњак ----- 10.-	Р. Стојковић - 20.-
Др. Слб. Филиповић 20.-	М. Козомара ----- 5.-	Јула Кончар -- 2.-
Бранко Ђорђевић - 20.-	Ђули Кончар ----- 5.-	Вељо Николић --20.-
Ж. Николић ----- 5.-	Момчило Марић ----- 10.-	Д. Петковић -- 5.-
Сава Оклобџија -- 10.-	нечитак потпис ---- 10.-	Ж. Петровић -- 20.-
Михаило Томић --- 45.-	Степа Степановић -- 20.-	М. Поповић --- 30.-
Драго. Никодијевић 20.-	Вито Петровић ----- 2.-	Мих. Томић --- 10.-
Софија Духон ----- 10.-	Тодо Јелић и Ђесика	Д. Врањешевић - 15.-
Михаило Томић -----10.-	Козић ----- 10.-	М. Станић ----- 10.-
Илија и Ј. Врцел - 5.-	Никола Милановић -- 5.-	Васо Груловић- 10.-
Марија Живковић - 10.-	Бојан Стојнић ----- 10.-	М. Мићиновац - 10.-
Драг. Јовановић -- 20.-	Александар Петровић 10.-	Бож. Сојевић - 20.-
Лепос. Живковић -- 10.-	С. Матић ----- 10.-	С. Живановић - 20.џ
Лука Петровић --- 5.-	Д. Милошевић ----- 2.-	Б. Јефтовић -- 20.џ
Марно Миленић --- 10.-	Петар Дамјановић -- 10.-	Д. Петковић -- 5.-
Бранко Ђорђевић - 20.-	нечитак потпис ---- 20.-	Јордан Вујић - 25.-
Радисав Богићевић 5.-	Драгољуб Стаменковић 18.-	Марко Бањанин- 50.-
Трифун Миленковић 20.-	Мића Нулинчевић --- 10.-	Чедо Оклобџија 50.-
породица Деспић --10.-	Нурјан ----- 10.-	Раде Оклобџија 40.-
Марко Бањанин --- 20.-	Бојан Стојнић ----- 10.-	Митар Козомара 20.-
Михаило Томић --- 10.-	Живадин Петровић -- 10.-	Младен Стакић-500.-
Радмило Живковић- 10.-	Стево и М. Ивановић- 5.-	Живота Нешић - 50.-
Илија Ђукић ----- 5.-	Стево Г? ----- 10.-	Драган Контић- 60.-
Босиљка Рогич --- 10.-	Илија Ђукић ----- 10.-	Д. Врањешевић - 40.-
ЦШО Ст. Алабнс ---100.-	Божо Миленковић --- 20.-	ЦШО Водонга -- 50.-
НСС Ст. Албанс --- 60.-	ЦШО Јалорн -----100.-	Илија Орлић -- 50.-
Владо Сандић ----- 20.-	НСС Јалорн ----- 50.-	НСС Калтон -3.000.-
ЦШО Ђилонг -----100.-	Драгић Јанковић --- 10.-	Милка Поповић- 20.-
Ђ. Купрешанин --- 20.-	Драг. Петровић ----- 20.-	Ж. Јоцковић -- 20.-
НСС Ђилонг ----- 50.-	Свет. Мирковић ----- 50.-	Удружење Бор.- 50.-
ЦШО Френкстон --- 50.-	Жарко Сретеновић -- 20.-	М. Момчиловић- 20.-
Нсс Френкстон --- 50.-	Станиша Грујић ----- 40.-	Лаз. Јузбашић - 28.-

С.Ч.Равна Гора---	50.-	Лука Петровић -----	20.-	Милован Пауновић-	50.-
НПД, "Његош" -----	30.-	Миле Бањанин -----	20.-	фамил. Пјевач --	20.-
Бр. Јефтовић -----	20.-	Зора Ценић -----	10.-	Милорад Милић -	20.-
Р.Булатовић -----	20.-	Жика Николић -----	20.-	Софија Маркова -	10.-
Радомир Милетић--	20.-	Душан Лемаић -----	20.-	Ванг.Спасовски -	20.-
Срп.Нар.Одбрана -	40.-	Бранко и Н.Бугарски	20.-	Коста Наградић -	50.-
Владимир Бошњак -	10.-	фамил.Докмановић --	50.-	Драг.Јовановић-	100.-
Александра Јакшић	20.-	Вера и Милан Њлајић	20.-	Васо Груловић --	20.-
Милан и М. Чулић -	20.-	Владо Гаћеша -----	20.-	Мићо Милојевић -	50.-
СНК "Свети Сава"-	30.-	Перо Крњајић -----	20.-	Милка Милојевић-	10.-
Тома Бањанин -----	50.-	Стево Гајић -----	20.-	Бранко Милекић -	50.-
Раде Јоветић -----	20.-	Јово Бараћ -----	30.-	Миле Булатовић -	20.-
Унив.В.Караџић --	50.-	Бранко Рупар -----	50.-	Г. Хесков -----	10.-
С Н "Србија" -----	50.-	фам.Цимбаљевић -----	30.-	Петар Лалић ---	20.-
Златко Андрејић --	20.-	Петар Тешић -----	10.-	Здр. Караман ---	30.-
Ф Н "Синђелић" --	50.-	фам. Д. Ћосића -----	50.-	Марко Стојнић --	50.-
Драго Медич -----	20.-	Обрадов Витомир ---	50.-	Саво Чубрило ---	20.-
Милоје Софранић -	20.-	Милојко Југовић ---	10.-	Исо Крлеуша ----	50.-
Миладин Петрић --	20.-	Радисав Богићевић -	20.-	Милош Данић -----	20.-
Мирко Добријевић-	30.-	Витомир Новаковић -	20.-	Милорад Илић ---	40.-
Савка Костадиновић	10.-	фам. Раде Вигњевић-	20.-	Милош Видачић --	20.-
Анг. Богдановић -	20.-	Вера Станковић ----	10.-	Жижовић ? -----	20.-
Цвијо Рикановић -	20.-	Бранко Ђорђевић ---	50.-	Рад. Јовановић -	10.-
Павле Ђурашевић -	10.-	Ранко Булатовић ---	20.-	Ивана Нешић ----	20.-
Свето Вићентијевић	20.-	Миле Булатовић ----	20.-	Нада Докмановић-	20.-
Живад. Петровић -	50.-	Бранко Пјевач и		Зорка Шиповац ---	10.-
Брано Момчиловић-	20.-	Драгољуб Гоозденовић		Милан Ковачевић-	20.-
Савко Даниловић -	50.-	за здравље младенца		Рад.В.Живковић -	20.-
о.Драгомир Шиповац	20.-	Јована и Имилице--	200.-	Неђо Шиповац ---	20.-
Софија Духон ----	25.-	Слобо Предић -----	20.-	Божо Ковач -----	20.-
Никола Марковић -	20.-	Весна Јановљевић -	100.-	фамил.Брадоњић -	20.-
Живадин Петровић-	10.-	Драгомир Секулић --	50.-	НСС Водонга ----	30.-
Радмило Б.Живковић	50.-				

ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК ЗА ТРИ МЕСЕЦА

Радмило Б. Живковић -----	10.-	Јово Дубајић -----	10.-
Радојица Ћираковић -----	5.-	Душан Смиљанић -----	4.-
Љиљана Вукомановић -----	20.-	Недељко Павловић ---	50.-
Милан Цимбаљевић -----	10.-	Милка Шућур -----	20.-
Божо Миленковић -----	20.-	Радисав Богићевић --	10.-
Исо Крлеуша -----	10.-		

%%%%%%%%%

Хвала вам браћо на жртви коју чините за добро наше свете цркве. Нека Господ и Свети Сава обилато благослове вас и вашу породицу.

ПРИЛОЗИ ЗА ДОМ У GREENSBOROUGH

ОД 4.12.1986 - 15.3.1987.

Драгомир Секулић ----	4000.-	Илија Чубрило -----	170.-
Јова Бата Лазич ----	1000.-	Тихомир Оклобџија -	51,50
породица Драгољуба		Богдан Болта -----	200.-
Гвозденовића	1000.-	Митар Козомара ----	200.-
Санко Аперлић -----	500.-	Спасоје Цвикић ----	200.-
Михаило Томић -----	500.-	Марко Миленић -----	100.-
Миодраг Костадиновић-	300.-	Никола Вујанић ----	55.-
Ђорђе Козић -----	250.-	Милош Дакић -----	100.-
Петар Јевтовић -----	200.-	Ђорђе Рајковић ----	20.-
Ратко Божиновић -----	100.-	Илија Никић -----	100.-
Живомир Николић -----	150.-		

Очекујемо сваког домаћина да приложи, да би се Дом што пре завршио.

%%%%%%%%%

РОБЕРТ СИПРИЈАН О ЈЕЗИКУ

И ПОЕЗИЈИ СРБО-СЛОВЕНА

Идејом двојице немачких писаца Шетгена и Крајсинга за оснивање једног великог научно-историјског института за обелодањивање праве историје европског континента, као и пространства изван Европе био је одушевљен и велики научник - слависта Француз Роберт Сипријан, наследник професора Мацкијевића, на колеџу Франс. Он је рекао у једном уводном предавању:

"Ако неко није рођен као Славен, пре него што се прихвати изучавања славенске литературе што је могуће боље, да научи и упозна тај најстарији језик, најједноставнији, онај који претставља кључ осталих језика" - каже Р.Сипријан. Даље наставља: "Тај језик, ту нацију, ту првобитну словенску поезију, верујем да сам нашао у Илирији... Али најзад прешавши Дунав, није ми требало дуго да пронађем првобитна племена осталих Словена, давно познатих у балканском Илиру. Најзад сам закључио да сам додирнуо живу стену, земљу првог формирања језика (и друге културе), где су Срби-Илирије заиста најстарији од свих Словена", каже Сипријан.

Иво Андрић у књизи "Травничка хроника" каже: "Наполеон је послао свога амбасадора у Босну да студира илирски језик". А познато нам је да је Илирија област коју су насељавали Срби 90. посто, што нам потврђује да су Срби најстарији од свих Словена. Словени су добили име у шестом веку, а Срби су носили овај назив и пре Христа.

Своје предавање проф Сипријан је завршио: "Ако ми једном буде омогућемо да својим општим предавањем граматике и филолошким објашњењима прикључим и специјална српском језику, онда ће та предавања бити посвећена и најбољим српским песницима. То би ми био и највећи тријумф у моме животу".

Владимир Бошњак

ORTHODOX EASTER

FROM A SERBIAN POINT OF VIEW..

Orthodox Easter is not only steeped in symbolic tradition but also its dogmatic significance gives us a genuine account of the greatest miracle produced by God for the salvation of mankind. You might say but why is this limited to Orthodoxy? Yes, it is true that all the Christian denominations recognise and celebrate this miraculous event however the Orthodox Church is the root from which Christian dogma has evolved and it is Orthodoxy which truly and indiscriminately celebrates Christ's Resurrection.

Being even more particular, we look upon the Serbian Orthodox Church as an unswerving protagonist and upholder of this age old faith which is directly derived from the Apostles themselves (The Apostolic Succession). The Serbian people, it seems have always suffered for having been of this faith and as it is written those who follow Christ's way are embarking on a hard and thorny road.

It seems that the Serbian people are at the moment experiencing the pain and sorrow of Good Friday. Everyone, even God it seems, has abandoned the Serbs. However, undying faith which has enabled the Serbian people to survive as a national entity has made us look forward to the day of The Resurrection. God in His infinite wisdom has given the Serbs an opportunity to prove their faith and thus He has unleashed all the tempests which have beset this small yet very honoured nation.

The Resurrection means new life-it is the conquest of Good over Evil and it is the source of life everlasting. Jesus Christ not only absolved mankind of sin but also conquered death proving to us that He is the Giver of life and that through Him we may enter the Kingdom of God. This is what has kept the Serbian people alive spiritually and it is this belief which has led great people such as our own Tzar Lazar to opt for the Kingdom of God in place of earthly kingdoms.

This Easter we should all take time to see and assess our priorities and to conclude which kingdom we have opted for. It is so easy to take the soft option but it does not give us the life we want. Even though it be clad in riches and luxuries, Man's life is constantly in search of its maker so that the Kingdom of God becomes the all important achievement. Let's pray this Easter that the Serbian people all over the world, particularly in our parents' homeland stop and rethink, re-assess their needs and priorities and that there is a little room spared for the Light which is illuminating the world.

LORD, MAY THE LIGHT OF YOUR RESSURECTION GUIDE US AND SHOW US THE PATH WE MUST FOLLOW.!

A HAPPY AND SAFE EASTER TO ALL OUR READERS.

ДАЛМАЦИЈА:

"... Са радошћу је примљена вест да је Завод за заштиту споменика културе Сплита издао дозволу за довршење храма Светог Саве у Сплиту. Мада су неприхватљива потраживања овог Завода у висини од 14 700 000 динара на име конзерваторске дозволе.

Изражена је забринутост због немилих догађаја око прославе Божића у Бенковцу. Божић се у овом месту као и у другим местима у епархији увек, па и после рата дочекивао свечано, уз звона, пуцање, песму и одласком на поноћно богослужење. Ове године ову лепу традицију нарушили су органи јавног реда. Наредили су да се све кафане затворе у 21. час. У поноћ се појавило више милицијских кола, а један милиционер је виђен и са машинком. Кружили су колима око храма и јурили вернике из црквене порте. Том приликом ухапшена се два младића, а неким верницима из села Буковића нису дозволили улазак у храм. Командир милиције у цивилу ушао је у храм са упаљеном цигаретом и позвао свештеника да изиђе у порту да би га упитао: "Када ће се све ово завршити и докле ће звонити?"

И ранијих година милиционери су се виђали у порти и око цркве, али нису узнемиравали вернике. Овако њихово некоректно понашање изазвало је негодовање и огорчило је вернике. Двојица ухапшених младића пуштени су на Божић по подне!

ПРВОСЛАВЉЕ 1.МАРТ 1987. (СА СЕМИНАРА)
%%%%%%%%%

ПРЕГЛЕД ВЛАДИКЕ ВАСИЛИЈА НА ЦАРИНИ У СУРЧИНУ 26.1. 1987.

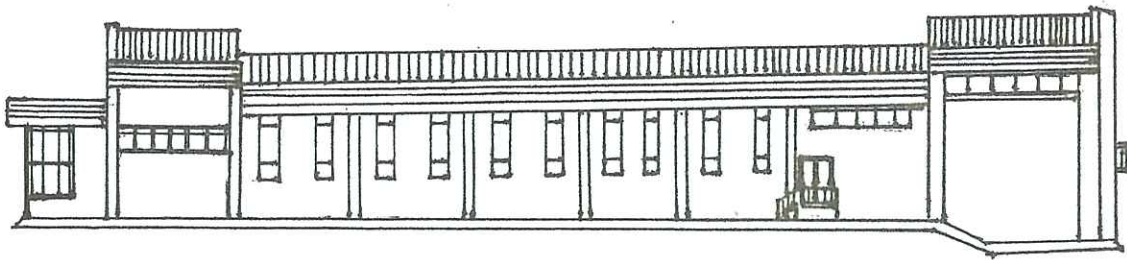
"... Гурајући одоздо на први спрат колица са мојим пртљагом кроз народ, пошли смо у једну просторију ради прегледа пртљага. Тада је почео преглед детаљан до апсурдности - преглед оригинал калодонта, креме лијека у туби и њене минијатурне амбалаже, владичанског жезла са одвртањем свих саставних дијелова. Ништа није пронађено, а нити је шта било за царињење и таман кад сам помислио да је ово малтретирање готово, па и поред релативно дугог чекања, нисам био љут разумијевајући да је и то дио потребног посла, милиционер ми се обрати са захтјевом: "Скините вашу одећу, морам извршити и лични претрес". Скинуо сам инсигније, па мантију и на његов позив сам извадио све из џепова, а он је мантију детаљно прегледао загледајући и у саме шавове...

Након тога ми је милиционер наредио да свучем панталоне, откопчам кошуљу и да је подигнем према раменима. Тада је пришао и голом, хладном и влажном руком почео детаљан преглед по голом тијелу, под пазухом и свугдје. Затражио је да се изујем па је прегледао и обућу, затражио је да скинем и чарапе и након свега додао: "Е сад скините и гаће". Застао сам за тренутак, али он је инсистирао: "Ајде слободно, без устезања, брзо", затражио је да се окренем леђима према њему, да се сагнем и да затегнем бедра, те да се поново окренем... Након тога ми је речено да је све у реду и да могу да идем на царински преглед.

Владика Василије (Качавенда) је епископ Зворничко-тузлански.

НИН 22.2. 1987.

ПАЖЊА!

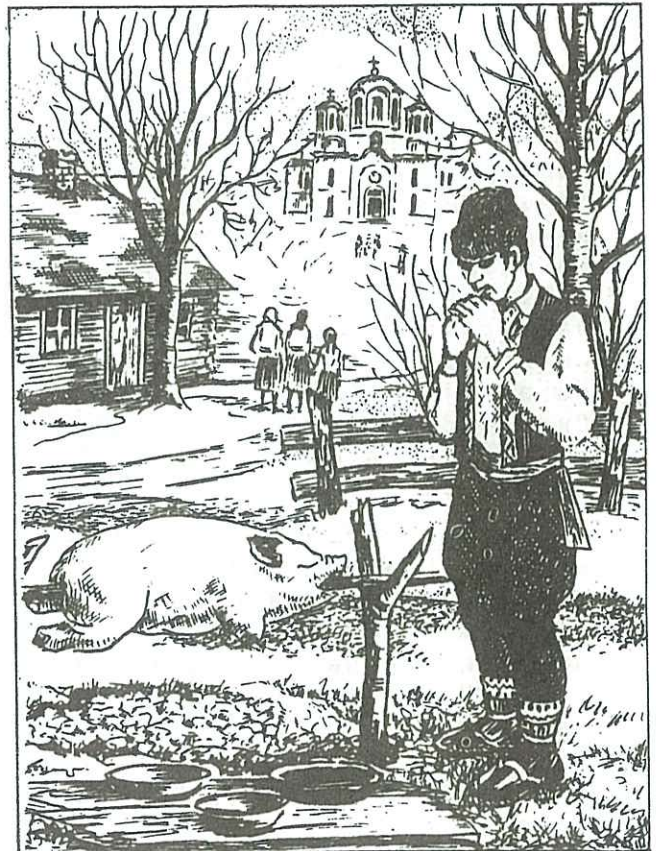
ПИКНИК

У НЕДЕЉУ ПРЕД ЂУРЂЕВДАН
3. МАЈА 1987.

НА ИМАЊУ СВЕТОГ САВЕ
DIAMOND CREEK RD.
GREENSBOROUGH

СЛУЖБА ЋЕ БИТИ У ЦРКВИ
У КАЛТОНУ У 10. ЧАСОВА,
А ЗАТИМ ПИКНИК.

ОБЕЗБЕЂЕНА ХРАНА И ПИЋЕ
СВИРАЋЕ ОРКЕСТАР

СВИ СТЕ НАМ ДОБРО ДОШЛИ

KOSOVO Radio & T.V. Service

75 Scotchmer Street
North Fitzroy

Phone: 481 3269

Manager: P. SOJEVIC

- ★ Color T.V.
- ★ Hi-Fi
- ★ Antenna Inst.
- ★ Reconditioned T.V.s

T.V.s BOUGHT (any condition) & SOLD

ВРШИМО ПОПРАВКЕ ТЕЛЕВИЗОРА У БОЈИ И ЦРНО-БЕЛИХ, ГРАМОФОНА, ИНСТАЛИРАМО АНТЕНЕ, КУПУЈЕМО И ПРЕПРОДАЈЕМО ТЕЛЕВИЗОРЕ.

ВЛАСНИК ПЕТАР СОЈЕВИЋ

TAXATION

VEKOVICH & ASSOC.

820. HIGH ST — 480 5554
THORNBURY

29. SUSAN ST — 439 6385
ELTHAM, VIC.

Испуњавамо све врсте формулара за пријаву пореза - на доходак, business, p/ship и слично.

Пружамо вам бесплатну саветодавну службу.

Stonemasons to St. Paul's Cathedral

A. GIANNARELLI & SONS

- MONUMENTS
- ALL CEMETERIES
- RENOVATIONS
- ADDITIONAL INSCRIPTIONS

419 2944
AFTER HOURS: 49 2145
246 NICHOLSON ST., FITZROY

НАДГРОБНИ СПОМЕНИЦИ

Правимо споменике за покојнике православне вере.

Натписе правимо ћирилицом.

John Allison/Monkhouse

Funeral Directors

94 VICTORIA STREET, NORTH RICHMOND 3121
TELEPHONE: (03)428 3518

ПОГРЕБНО ПРЕДУЗЕЋЕ

ОРГАНИЗУЈЕ И ОБАВЉА САХРАНЕ У БИЛО КОМЕ КРАЈУ МЕЛБУРНА, ВИКТОРИЈЕ ИЛИ АУСТРАЛИЈЕ.

ПО ПОТРЕБИ БАЛСАМУЈЕ И ШАЂЕ У СВЕ ДЕЛОВЕ СВЕТА.

УСЛУГА 24. ЧАСА У НЕДЕЉИ

Позовите нас тамо где смо вам најближи:

SPRINGVALE (централа)	547 7711
BENTLEIGH	557 4155
BRIGHTON	592 7011
BRUNSWICK	380 1592
COBURG	386 1698
CAULFIELD	211 4515
FRENKSTON	783 7722
MORNINGTON	(059) 75 2132
RICHMOND	428 3518
SANDRINGHAM	598 2592

SVETOSAVNIK

SAINT SAVA PARISH PUBLICATION

FREE SERBIAN ORTHODOX CHURCH

“ST. SAVA”

230 STATION ST., NORTH CARLTON, VIC., 3054